De Nieuwsbode,
VERSCHIJNT OP WOENSDAG VAN IEDERE WEEK.
A. POTT, Uitgever.

VOORWAARDEN VAN INTEEKENING.
$ 2,00 per jaar, stiptelijk IN VOORUITBETALING.
Twee nommers voor den afloop van het abonnement krijgt de Inteekenaar eene waarschuwing. Die daaraan niet in tijds eenig gevolg geeft, wordt van de lijst geschrapt.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.
Van 5 tot 10 regels, voor de eerste plaatsing - 1.00
Voor 5 regels of minder, dito, dito - - - - - - 0.50
Voor elke volgende plaatsing - - - - - - - - - 0.25
Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 0.25
(Zie ook het Engelsch aan de regterhand.)

Brieven en toezendingen franco aan A. Pott, Sheboygan, Wisconsin.

NIEUWSBODE.

Orgaan der Nederlanders in Noord - Amerika.

9de JAARG. NO. 50. SHEBOYGAN, WISCONSIN, 12 JANUARIJ 1859. GEHEEL NO. 466.

De Nieuwsbode
IS PUBLISHED ON WEDNESDAY OF EACH WEEK BY
A. POTT, Proprietor.

Rates of Advertising.

	1w	2w	3w	4w	8w	3m	6m	9m	1y
1 sq	1 00	1 38	1 75	2	3	4	7	10	12
2 sqs	1 50	2 00	2 50	3	5	6	10	13	15
3 sqs	2 00	3 00	3 75	4½	6	8	12	15	18
4 sqs	2 50	3 50	4 50	5½	8	10	14	17	20
¼ col	3 00	4 00	5 00	6	9	12	17	21	25
⅓ col	4 00	5 50	7 00	8½	12	15	20	25	30
½ col	5 00	7 00	9 00	11	16	20	28	34	40
⅔ col	6 50	8 50	10½	12	20	25	35	48	55
¾ col	8 00	11	13½	15	24	30	40	50	60
1 col	10	14	17	19	30	38	52	65	70

A square is 1 inch or less of space, column width.
Business Cards will be inserted 1 year at $1 p. line.
Advertisements will be kept in until forbidden.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

'SGRAVENHAGE 1 December. Het ontwerp van wet tot regeling der afschaffing van de slavernij in Oost-Indië, bevat onder anderen de volgende bepalingen: De gouverneur-generaal bepaalt, des noods voor elk gewest in het bijzonder, het tijdstip der afschaffing van de slavernij. De afschaffing der perkhoorigheid op Banda wordt afzonderlijk geregeld. Vóór den 1sten Januarij 1860 worden de perkhoorigen, even als de eigenlijk gezegde slaven, van den band der perkhoorigheid ontslagen. Aan de meesters der slaven, die volgens deze wet worden vrijverklaard, wordt op verzoek vergoeding verleend. De vrijverklaarden hebben dezelfde regten en verpligtingen als de overige inlandsche bevolking. De uitgaven, uit deze wet voortvloeijende, komen ten laste der Indische begrooting. De kosten der vergoeding zijn geraamd op 10 à 14 ton.

— De hooge raad der Nederlanden heeft gisteren verworpen het beroep in cassatie, ingesteld door den beruchten *Hilf*, zich noemende *Schulz*, c. s. tegen een arrest van het hof in Gelderland, waarbij zij, ter zake van verschillende diefstallen, tot tuchthuisstraffen zijn veroordeeld.

— Ten gevolge van een gemeenschappelijk overleg van het instituut voor de taal-, land- en volkenkunde van N. Indie, te Delft, en het Indische genootschap te s'Gravenhage, is er spraak van het houden eener koloniale tentoonstelling en ten tweede, van het stichten van een koloniaal museum. De tentoonstelling zou worden gevestigd te 's Gravenhage. Het instituut heeft voor deze zaak eene commissie benoemd, van welke het voorzitterschap is opgedragen aan den minister van staat bn. *Baud*, het voorzitterschap aan den heer *D. v. Twist*, en welke verder bestaat uit de heeren jhr. *Cornets de Groot*, *J. W. Bmisseert*, *P. Vreede Bik*, *J. G. H. Gallois*, *R. F.* bn. v. *Raders*, *L. G. F. Plate*, bn. *de Salis*, en *Hope London*. Deze commissie zal in onderscheidene plaatsen des Rijks sub-commissiën aanstellen, in de verwachting van medewerking van allen die ter bevordering der zaak kunnen bijdragen.

— Te Arnhem werd den 28sten l. l. van Apeldoorn gevankelijk overgebragt een dragonder, die zich schuldig heeft gemaakt aan een moordaanslag, door met eene geladen buks op zijn brigadier aan te leggen, doch waarvan het schot heeft gemist, doordien een zijner kameraden het wapen wegsloeg, waardoor de kogel in de lucht vloog. Gezegde militair is een der manschappen, die nabij het Soerensche Bosch zijn gedetacheerd.

— De aanneming van het voorstel van den heer *Sloet* nopens de tienden, heeft, naar men aan de *Goessche Courant* mededeelt, vooral bij de zeeuwsche landlieden veel genoegen gegeven. Zij hopen, dat de Eerste Kamer zich met het voorstel zal vereenigen en Z. Maj. de Koning het daarna zal goedkeuren. Een adres van dankbetuiging, reeds van talrijke onderteekeningen voorzien, schijnt te circuleren, om 't den heer *Sloet* aan te bieden.

AMSTERDAM, 13 Dec. In de maand October dezes jaars verloor eene weduwe eene portefeuille met geldswaarde, die haar echter later weder door den vinder werd ter hand gesteld. Voor dat laatstgenoemde omstandigheid echter plaats greep, bevatte het *Handelsblad* van den 30sten Oct. eene advertentie, door genoemde weduwe onderteekend, waarin zij den heer notaris *Bruno Tideman* alhier, wiens huis zij voor het vermissen der portefeuille had verlaten, ten laste legde, dat hij met haar op onregtvaardige wijze had afgerekend en haar daardoor op den dag harer grijsheid van haar middel van bestaan had verstoken. De heer *Tideman* diende eene aanklagt tegen de weduwe in, ten gevolge waarvan zij Vrijdag wegens hoon en laster teregt stond voor de arrondissements-regtbank alhier. Het O. M. eischte 15 dagen eenzame opsluiting, *f* 25 boete en ontzetting der burgerregten. De regtbank besliste echter, dat de geïncrimineerde annonce den notaris niet bloot stelt aan den haat of de verachting zijner medeburgers en sprak de bekl. dienvolgens vrij.

— Bij onze Belgische naburen is thans een levendige strijd gaande over het verval, gelijk zij het noemen, van den handel van Antwerpen en de middelen tot opbeuring. Er zijn door de kamer van koophandel van Antwerpen statistieken opgemaakt, waaruit blijkt dat de kosten van een schip in Antwerpen oneindig veel bezwarender zijn dan in Rotterdam. De vertegenwoordigers van Antwerpen, waaronder de wakkere burgemeester *Loos*, hebben daarover in de kamer van afgevaardigden breedvoerig gesproken, bij gelegenheid der wet op de middelen, en aangedrongen om op het voorbeeld van Nederland, de loodsgelden te verminderen en de tonnegelden af te schaffen. De minister heeft hen hierop uitzigt gegeven. Indien nu het Nederlandsche gouvernement maar het voorbeeld van Belgie volgt en door spoorwegen de verbinding bevordert van onze zeehavens met Duitschland naast onze stroomen, dan hebben wij de concurrentie nog niet te vreezen.

STEENWIJK, 12 Dec. Eene echt heidensche daad, zoo als ons zelfs in de reisbeschrijvingen van *Cook*, *Ellis* en *Stuart*, niet eene van de bewoners der Zuidzee eilanden worden verhaald, gebeurde deze week te N., een kerkdorp in de gemeente Weststellingwerf, provincie Friesland. De leeraar dier gemeente, de D., een algemeen geacht geestelijke, was overleden. Op den dag der begrafenis plaatsvond, verzamelde zich tegen den avond voor de woning des overledenen eene [illegible] ten getale van ruim 500, van [illegible] [illegible], ten einde even bij die gelegenheden gebruikelijke gift te ontvangen. Met [illegible] [illegible] niet tevreden, ontstond er [illegible] en steeg de hoop tot baldadigheid over, zoodat men zoo ver gedreven werd, dat zij het stoffelijk overschot des dooden op eene gruwzame wijze te beschimpen. De bende begaf zich [illegible] naar het kerkhof, begon onder het [illegible] van allerlei geraas en liederen rond het graf des overledenen te dansen, [illegible] [illegible] te zullen blijven zingen en dansen, totdat hij weder uit het graf kwam. Om de verdere [illegible] eener verregaande verwildering zullen wij ten deze niet uitweiden, alleen zullen wij er nog bijvoegen, dat de justitie zich de zaak heeft aangetrokken, en bereids eenige der meest schuldigen zijn gevangen genomen.

NEDERLANDSCH WEST-INDIE.

Uit Paramaribo schrijft men van den 21sten October, dat daar met ongeduld gewacht werd op de vrijverklaring der slaven, en aanvankelijk ten minste op eenige voorbereiding daarvan. Men beschouwt den tegenwoordigen, onzekeren toestand der slavenmagt, aan welke reeds zoo lang de vrijheid is voorgespiegeld, als hoe langer zoo meer gevaarlijk wordende voor de kolonie.

Verder wordt van daar medegedeeld, dat men van den oever der rivier de Marowijne aan de Surinaamsche zijde, een etablissement kan zien, dat op den Franschen oever [Fransch Guyana] staat en tot verzamelplaats dient van 500 der grootste boosdoeners, die door het Fransch gouvernement naar Cayenne gedeporteerd zijn. Wanneer men nu in aanmerking neemt, dat deze buren los loopen en hun werk verrigten onder het toezigt van slechts 25 militairen, dan begrijpt men, dat eene desertie in massa van die lieden,—welke slechts in het oversteken van den eenen oever naar den anderen bestaat—niet tot de onmogelijke zaken behoort, en in de tegenwoordige omstandigheden geene aangename verrassing zoude zijn.— Men heeft intusschen met genoegen vernomen, dat dit aan de aandacht der regering van Suriname niet ontsnapt is.

JAPAN.

Volgens berigt van Decima, gedagteekend den 29 Augustus ll., zijn tusschen Nederland en Japan en tusschen laatstgemeld rijk en de Vereenigde Staten van Noord-Amerika traktaten gesloten, welke van de Amerikaansche en Nederlandsche zijde te Jeddo bereids geteekend zijn geworden. Voor de Japansche onderteekening zijn termijnen gesteld; die van het Nederlandsche traktaat zou geschieden op den 4den October 1858. Het betreft de opening van den handel van Kanawaga in de baai van Jeddo op den 4den Julij 1859; van eene nog nader aan te wijzen haven op de noordkust van Nipon op den 1sten Januarij 1860; van de haven van Jeddo op den 1sten Januarij 1862 en van Hiogo nabij Olako op den 1sten Januarij 1863; voorts de invoering van een tarief van in- en uitgaande regten, en eenige handelsregelingen, alsmede de bevoegdheid om een diplomatieken agent te Jeddo te vestigen.

CHINA.

Berigten uit China van den 12den October melden dat in den staat van zaken aldaar eenige verbetering is gekomen. De Chinesche commissarissen, die te Shanghae verwacht werden, waren in die stad aangekomen. Aangezien de gevolmagtigden van Frankrijk en de Vereenigde Staten van hunne reis naar Japan nog niet waren teruggekeerd, hebben de afgezanten van den Keizer des Hemelschen rijks zich vooreerst slechts met lord Elgin, tot een onderhouden, den eenigen te Shanghae aanwezigen minister van Europa. Ook te Canton was de toestand iets beter geworden. De kooplieden waren in de stad teruggekeerd en de winkels weder geopend. De Chinesche autoriteiten hadden eene proclamatie uitgevaardigd, waarin gezegd wordt, dat, aangezien de vrede geteekend is, de vreemdelingen die zich in het "rijk van den zoon des hemels" bevinden, niet meer "barbaren" moeten worden genoemd. Dat stuk houdt ook in het strenge verbod om die lieden te mishandelen, en de bedreiging dat de mannen die tot de strooperbenden behoorden en de wapens niet nederleggen, als landloopers zullen worden gestraft. Men veronderstelde dat de Chinesche commissarissen de verwijdering van het Europesche garnizoen zouden eischen; doch daar de Europeanen door schade wijs zijn geworden en nu weten met welke lieden zij te doen hebben, en in hunne beloften en schijnheilige betuigingen geen vertrouwen kan worden gesteld, zal waarschijnlijk aan genoemden eisch niet spoedig gevolg worden gegeven.

— De typhon, die den 21sten September te Swatow heerschte, was bij menschen geheugenis niet geëvenaard, en de verwoestingen waren schrikbarend. Schepen werden verre op het land geworpen; van de 21 schepen die bij Swatow lagen, waren 20 gestrand. Slechts weinige Europeanen kwamen er bij om, maar wel 3000 Chinezen verdronken; meer dan 300 jonken zijn vernield en als op een hoop op elkander geworpen.

TURKIJE.

Berigten uit Konstantinopel van den 24sten November melden, dat de gisting onder de bevolking van Candia toeneemt; het volk koopt wapenen en ammunitie. Sami-pacha, beducht voor een algemeenen opstand, heeft nieuwe versterking aangevraagd.

— Een berigt uit Bucharest van den 23sten Nov. meldt, dat aldaar dien dag een aanslag gepleegd is op het leven van den heer Mano, een lid van het driemanschap, hetwelk door de Parijsche conferentie met de tijdelijke uitoefening van het hoog gezag in Wallachye belast is. Er is eene handgranaat geworpen in het vertrek, waarin hij zat te arbeiden, en het moordtuig is ontbrand, maar de uitbarsting heeft niemand gedeerd. Men was den dader nog niet op het spoor. Dewijl door de aanstaande verkiezingen de gemoederen in beweging gebragt, en de oude partijschappen weder aangewakkerd zijn, vermoedde men dat de aanslag aan politieke drijfveren toe te schrijven was.

— Men vernermt dat de Oostenrijksche regering door allerlei middelen haren invloed in de vorstendommen wil doen gelden; hetgeen zelfs zoo verre gaat, dat de Turksche commissaris, die aldaar verblijf houdt, zich niet naar welgevallen van den telegraaf kan bedienen.

DUITSCHLAND.

Het laatste overschot der Duitsche vloot, bestaande in een anker en eene kabelketting, is gedurende langen tijd op eene scheepstimmerwerf te Bremerhaven bewaard geworden. De eigenaar dier werf had er beslag op doen leggen, dewijl hij nog eene vordering tegen de vloot had, welke onvoldaan was gebleven.— Op last der bondsvergadering is tegen bedoelden scheepstimmerman eene geregtelijke vervolging ingesteld, ten gevolge waarvan deze is veroordeeld geworden tot teruggave dier voorwerpen, onder borgstelling voor het bedrag der vordering ten laste van de voormalige Duitsche vloot.

— In de stad Gotha is in het laatst van September een staathuishoudkundig congres gehouden om over de middelen ter bevordering der volkswelvaart, in zonderheid in Duitschland, te beraadslagen. Een honderdtal wetenschappelijke mannen uit bijna alle Duitsche landen waren er vereenigd. Thans is het in het verslag van dit congres in druk uitgegeven, en blijkt daaruit, dat het congres zich voor de vrijheid van ambachten en neringen heeft verklaard, welke in vele Duitsche landen, ook zelfs in Hamburg en andere vrijsteden, nog door het gildewezen aan vele en velerlei belemmerende beperkingen onderworpen is. Verder verklaarde het congres zich met warmte voor het beginsel van onderlinge aaneensluiting onder de arbeidende volksklasse.

In September van het volgende jaar zal dit congres te Frankfort weder bijeenkomen.

ITALIE.

Het officieele dagblad van Milaan behelst een schrijven uit Rome van den 14den dezer, waarin het volgende voorkomt:

"De hoogleeraar Rossi, van Rome, een oudheidkundige van even groote nederigheid als geleerdheid, die in Italie welligt minder bekend is dan buiten 's lands, is thans bezig met het uitgeven van een werk van geheel nieuwen inhoud, hetwelk tot verrijking der geschiedkunde zal strekken. Hij heeft den moed gehad om twintig jaren in de grafspelonken van Rome door te brengen en heeft er, na oneindige moeite, grafschriften betreffende het godsdienstige leven der eerste Christenen ontdekt en ontcijferd, welke sedert eeuwen onder het puin van grafplaatsen en praalgebouwen bedolven waren. De opschriften, welke door den heer Rossi te Rome in druk worden uitgegeven, zullen deel uitmaken van het groote werk, waaraan de akademie van Berlijn arbeidt, de verzameling van opschriften uit alle tijden en van alle volken."

— Sedert ruim eene maand regent het te Rome onophoudelijk en de geheele stad staat dan ook onder water. De Tiber is buiten zijne oevers getreden; in sommige wijken staat het water anderhalve el hoog. Dezelve regenachtige luchtsgesteldheid neemt men waar op de meeste punten in het zuiden van Europa, in Spanje en Portugal; op verschillende plaatsen zijn dijken doorgebroken, en landerijen overstroomd.

— De beruchte volksmenner Mazzini heeft weer een manifest uitgevaardigd. Daarin protesteert hij tegen de beweging, welke zich tegenwoordig in Italie openbaart, waaraan hij en zijne partij geheel vreemd zijn, vermits, volgens zijne verklaring, die beweging noodlottig zou zijn voor het beginsel der Italiaansche eenheid. Hij voegt er bij dat die eenheid op dit oogenblik eene onmogelijkheid is.

BRITSCH-INDIE.

De correspondent te Bombay van de Londensche *Times* deelt de volgende buitengewone ontdekkingen van den moord te Cawnpore mede:

Terwijl de tijd voortsnelt, en de gebeurtenissen van 1857 historisch worden, worden de bijzonderheden van de vreesselijke te Cawnpore, Delhi, Futteghur en andere plaatsen opgevoerde tooneelen, die altijd droevig en ijsselijk in Engelsche ooren moeten klinken, helderder voor ons gebragt, en kunnen duidelijker, zoo niet kalmer beschouwd worden. Het verhaal van mevrouw Mary kan als een op waarheid gegrond verdichtsel beschouwd worden, dat het werk is van den vernuftigen heer, die "aan haar verhaal eenen vorm gaf"; doch er is thans in den loop des onderzoeks de geschiedenis van eenen anderen overlevenden ooggetuige van den moord van Cawnpore verschenen.

Eenige tijd geleden, bood zich een half caste christen, genaamd Fitchett, der plaatselijke overheden te Meerut aan, tot toelating bij de policie ligting. De gewone vragen naar zijn gedrag leidden tot de onthulling van zijn verhaal, dat luidt als volgt:

Toen de muiterij uitbrak, was hij muzikant in een der infanterie regimenten van inboorlingen te Cawnpore, en in de algemeene slagting redde hij zijn leven, door te verklaren, dat hij een Mahomedaan wilde worden, hetgeen hij, bijna op staande voet, op eene gemakkelijke wijze deed. Hij bleef te Cawnpore, en werd in de krijgsmagt van den Nana aangeworven, bij welke hij dienst deed.

Op den namiddag van den 15 Junij, toen het bekend werd, dat de Britten voorwaarts rukten, werd er door den Nana een krijgsraad of eene raadsvergadering gehouden, in welke besloten werd, dat de vrouwen en kinderen bij de Beebeghur, ten getale van 205, moesten vermoord worden.—Dit nieuws verspreidde zich snel door de stad, en het volk van het muitende 6de inboorlingen infanterie regiment, de ingeslotene plaats binnen dringende, begon onze ongelukkige landgenooten alle artikelen van waarde of versierselen, die zij bij haar vonden, te ontnemen. Toen de Nana dit hoorde, was hij zeer misnoegd, en zond een corps Sowars daarheen, met strenge orders om het huis te omringen en er niemand in te laten dan de benden.

Nu geschiedde het, dat er uit de eene of andere niet goed bekende oorzaak, te dezer tijd vier Engelsche heeren op de afgeslotene plaats bij de vrouwen en kinderen waren. Drie hunner zijn buiten twijfel bekend, namelijk Mr. Thornhill, magistraat en ontvanger van Futteghur; kol. Smith van het 10de regiment inboorlingen infanterie; en brigadier Goldie van het departement van kleeding. Wie de vierde is weet men niet, maar waarschijnlijk is het een der Greenways. Kort voor half vijf ontvingen deze heeren eene boodschap, dat brigadier Jeekin, een inboorling officier der muiters, hen verlangde te spreken, en zij verlieten het huis om zich naar zijn kwartier te begeven. Zij wandelden, niets kwaads vermoedende, bedaard langs den weg, in de hun aangewezene rigting, en toen zij tot bij de vergaderzalen gekomen waren, werden zij plotseling van achter aangevallen, nedergeveld, en op staande voet vermoord.

Middelerwijl werden er aanstalten gemaakt tot voltrekking der bevelen van den Nana en zijnen raad. Het kostte eenige moeite om werktuigen voor deze vreesselijke slagting te vinden. De Sowars wenschten zich van bloedvergieten te onthouden—de infanterie had mede eenen afkeer van die taak—doch eindelijk werden soldaten van het 6de regiment inboorlingen infanterie gedwongen binnen te gaan, met bevel om op de arme hulpelooze menigte te schieten. Zij schoten in de lucht of deden zoo weinig schade, dat het bleek, dat het oogmerk der moordenaars niet kon bereikt worden. Zij zonden toen in de stad daarom, en de Sowars bragten twee der gewone slagters van den bazar naar buiten—twee Bhorees, lieden van eene woeste ellendige, heidensche kaste en snoodheid, die gewapend waren met hakmessen en talwars en gelast werden binnen te gaan en el[ke] ziel in het huis en de omsluiting te dooden, terwijl alle uitgangen van buiten streng door de Sowars bewaakt werden. Het was eene lange en vreeselijke slagting.

Fitchett, die nabij de plaats was, verklaart dat de moordenaars ongeveer ten half zes na den middag de omsluiting binnen gingen, en dat zij eerst ten 10 ure naar buiten kwamen om aan te kondigen, dat hun werk volbragt was.

Eens, zegt hij, verscheen een der slagters, met zijn zwaard door midden gebroken, kreeg eenen tulwar van eenen der Sowars, en keerde terug om zijnen helschen arbeid voort te zetten. De Nana was in het hotel daar digt bij, en toen hij hoorde, dat allen dood waren, gaf hij bevel de deuren voor den nacht te sluiten, en wachten tot dom de plaats te zetten. Dien avond gaf de Nana een nautch (eene soort van bal) aan zijne vrienden.

Vroeg in den morgen van den 16den, gaf de Nana bevel de deuren te openen, en al de lijken, die er in waren, in den welput binnen den omtrek te werpen; doch daar deze veel te klein was, om zoo vele lijken te bevatten, is het waarschijnlijk, dat sommigen naar andere plaatsen werden gesleept of in den Ganges geworpen. — Op den 16den, vlugtte Fitchett met zijne nieuwe vrienden naar Futteghur, en hier valt een belangwekkend gedeelte zijner geschiedenis voor. Hij verklaart, dat hij menigmaal Miss Wheeler, de dochter van den generaal, te Futteghur zag, en dat zij met eenen Sowar reisde, die haar een Cawnpore ontnomen had—ja, wat meer zegt, hij werd in eene kamer gebragt, waar zij was, en gelast uittreksels uit Engelsche nieuwspapieren te lezen, welke de oproerlingen van Calcutta kregen, wordende hij door hen gebruikt om het nieuws te lezen, van hetwelk zij in dat, hetwelk betrekking had op den loop des oorlogs met China, groot belang stelden. Zij had een paard met eenen Engelschen vrouwenzadel, dien de Sowar zich voor haar had aangeschaft, en zij reed digt bij hem, met haar gezigt digt gesluijerd, langs de marschlinie.

Toen de Britten Futteghur naderden, werden er aan de Sowar bevelen gezonden, om Miss Wheeler over te geven, maar hij ontsnapte des nachts met haar en men denkt dat hij met haar naar Calpee ging. In dat geval is het in het geheel niet onwaarschijnlijk, dat de ongelukkige jonge dame nog leeft, met Tantia Topee rondzwerft, en dat wij haar van haar ongelukkig lot kunnen verlossen. Er leeft nog een andere half-caste christen, die te gelijker tijd en onder dezelfde omstandigheden als Fitchett Mahomedaan werd, dien de overheden thans ijverig vervolgen. Regel op regel, hier een weinig en daar een weinig, zullen wij spoedig bijna alles weten, dat geweten kan worden van dat "bloedigste gedenkstuk in het boek des tijds."

ENGELAND.

— Te Londen is een Muzelman als procureur bij de regtbank toegelaten, na den eed op den Koran te hebben afgelegd. Weder een krachtig bewijs van godsdienstverdraagzaamheid.

— In de vorige week zijn te Londen voor het Britsche museum honderd kisten met oudheden uit Cnidos en Halicarnassus, in Klein-Azië, aangekomen, benevens vijftig kisten met oudheden uit Carthago. De eerstgemelde bezending is eene nieuwe vrucht van de opdelvingen die onder leiding van den Engelschen vice-consul te Mytilene, den heer *Newton*, plaats gehad hebben; daaronder behoort een kolossaal beeld van eenen liggenden leeuw van Parisch marmer, 10 voeten lang, 6 voeten hoog en 160 centenaren zwaar.

— In sommige gedeelten van Ierland zijn in den laatsten tijd verscheidene moorden gepleegd, welke men aan staatkundige redenen toeschrijft. Zoo werd laatstelijk weder in Queen's County zekere heer *Ely* vermoord, zonder dat men den dader of de daders op het spoor is kunnen komen. De regering heeft eene belooning van £ 100 uitgeloofd voor de ontdekking van den schuldige, terwijl thans de voornaamste grondbezitters van het graafschap van hunne zijde een prijs van £ 850 hebben toegezegd aan hem, die den dader mogt aanwijzen. Een der landlieden kan dus gemakkelijk die som verdienen, daar men beweert dat zij den dader kennen. Hoe uitlokkend die som ook voor een armen Ier moge zijn, is het toch lang niet zeker, dat een der velo ingewijden den schuldige zal aanwijzen. Twintig jaren geleden was eveneens in Queen County een dergelijke moord gepleegd. Een prijs van £ 6000 was gesteld op de overlevering van den dader, en toch is men dien tot nog toe niet op het spoor gekomen.

— Het departement van Oorlog heeft vergunning verleend tot het opnemen van buitenlanders in de regementen van het engelsch leger, in verhouding van een vreemdeling op vijftig Engelschen. Tijdens den oorlog tegen *Napoleon* I nam men gaarne vreemdelingen in ons leger op, maar sedert dien tijd werd dit eene zeldzaamheid, en laatstelijk waren vreemdelingen werkelijk geheel van de krijgsdienst in Engeland uitgesloten. De genomen maatregel bewijst dus de groote behoefte, die er aan weerbare manschappen bestaat.

FRANKRIJK.

Twee duels tegelijk! De lafte zucht, in Frankrijk nog maar al te inheemsch, om met elkander op leven en dood te strijden en dat vaak om niets beduidende oorzaken, maar die vrij onjuist eerezaken genoemd worden, is den 30sten November op nieuw gebleken. Dien dag heeft er in de nabijheid van Parijs een dubbel duel op den degen plaats gehad, als: tusschen den heer Villemessant, hoofdredacteur van den *Figaro*, en den heer Lucas, medewerker aan dat blad, eenerzijds, en den heer Plumkett, directeur van het koninklijk théâtre, en zekeren heer Naquet, anderzijds. De aanleiding tot het duel der heeren Lucas en Plumkett was een artikel van eerstgenoemde in den *Figaro*, waarin hij de zoogenaamde "homes entretenus,"—ongetwijfeld de verachtelijkste klasse van menschen, die Parijs bezit, en dat wil veel zeggen,— in scherpe bewoordingen brandmerkte. De heer Plumkett, broeder eener bekende tooneelspeelster, mevrouw Doche, en van de beroemde danseres van dien naam, achtte zich door dit artikel beleedigd en verlangde van Lucas voldoening. Deze weigerde dezelve, omdat hij den heer Plumkett geenszins in zijn artikel genoemd had; hij verklaarde zich echter bereid met hem te vechten, wanneer hij zich beleedigd gevoelde. Het duel had dien ten gevolge plaats.

Het duel van den heer Naquet met Villemessant had eene zeer onbeduidende oorzaak. De heer Naquet schijnt alleen lust gehad te hebben, eens met de mannen van den *Figaro* te vechten. Hij begaf zich voor drie dagen naar den redacteur van den *Figaro* en gaf zijn voornemen te kennen om te duelleren, zeggende dat hij reeds sedert lang, doch te vergeefs, naar een lid der redactie van den *Figaro* zocht, die zich met hem wilde meten. Villemessant, die hierbij tegenwoordig was, verklaarde terstond, dat hij dit niet geweten had, en hij hem gaarne dat genoegen wilde doen. De beide duels zijn niet zeer bloedig afgeloopen, ofschoon allen ligt werden gewond. De getuigen verklaarden na dat resultaat, dat aan de eer voldaan was.

— De laatstelijk uit de Sandwich-eilanden in Frankrijk ontvangen berigten luiden zeer ongunstig omtrent den walvischvangst. Naar gemeld wordt, hebben de meeste walvischvaarders, welke dit jaar de Noordpoolzee bezochten, niets gevangen, terwijl twee Fransche walvischvaarders verongelukt, terwijl ook de Amerikaansche schepen zware schade beloopen hebben. Sedert eenige jaren gaat die visscherij aanhoudend achteruit, en in Frankrijk vreest men dat het geslacht der walvisschen, althans in de wateren benoorden Amerika, eerlang geheel verdwijnen zal.

— Bij de Fransche akademie is een opstel ingekomen, waarin de vraag behandeld wordt, of de gestalte van den mensch sedert de oude tijden verminderd is. De schrijver bewijst, naar men zegt, onbetwistbaar, dat Goliath in de verbeelding der kinderen Israels heeft bestaan, en dat de reuzen nooit ergens anders te vinden waren, dan in de sprookjes der oudheid.

— De behandeling van het appèl in de zaak van den heer *de Montalembert*, is bepaald op den 21sten dezer.

Deze zaak zal voor het keizerlijke hof te Parijs behandeld worden, even als ware er aan den graaf geene gratie verleend; met dien verstande, dat de gratie van kracht zal blijven, indien zijn vonnis door het hof bevestigd wordt. De heer *Chaix d'Est-Ange* zal het openbaar ministerie waarnemen, terwijl de heeren *Berryer* en *Dufaure* beide het woord zullen voeren voor den heer *de Montalembert*.

— De heer *de Lesseps* heeft in het blad *l'Isthme de Suez* een voor de deelhebbers van het Suez-kanaal zeer belangrijken brief doen plaatsen, waarin hij mededeelt, dat, daar de inschrijving volteekend en het maatschappelijk kapitaal gewaarborgd is, men thans de compagnie als gevestigd kan beschouwen en tot de benoeming van een raad van administratie zal overgaan, welke in den loop dezer maand zal bijeenkomen.

— Te Beziers is de generaal *Raindre* overleden. Hij werd in 1779 te la Chapelle geboren en liep als 12 jarige knaap van de school weg om als vrijwilliger in dienst te treden. Met zijn 14de jaar was hij reeds fourier en later op het slagveld bij Hohenlinden werd hij tot officier bevorderd. Hij woonde 20 groote veldslagen bij en ontving 22 wonden.

— De dieven in Pruissen schijnen weinig eerbied te hebben voor den eigendom der koninklijke familie. Onlangs werd gewaagd dat men eene kostbare cassette met geldswaarde aan de Koningin op hare reis naar Meran had ontvreemd. Nu weder is te Berlijn uit de troonzaal in het koninklijk slot het zilver gestolen, hetwelk de stad Keulen aan prins *Frederik Wilhelm* bij gelegenheid van zijn huwelijk geschonken had.

BELGIE.

Het tegenwoordige ministerie van België geeft vele blijken van belangstelling in de Vlaamsche taal en letterkunde. Onlangs is door het gouvernement een gouden eerepenning benevens eene geldsom van 15,000 francs uitgeloofd voor het beste tooneelstuk in de Vlaamsche taal. Thans heeft de minister van binnenlandsche zaken, bij een schrijven van den 3den dezer het gemeentebestuur van Antwerpen uitgenoodigd om bij de daar ter stede bestaande muzijkschool eene klasse voor de mondelijke voordragt in de Vlaamsche taal te voegen, onder aanbod om de kosten daarvan uit de schatkist te betalen, en onder verwijzing naar het voorbeeld van Brussel, alwaar aan de openbare muzijkschool eene klasse voor de Fransche declamatie bestaat.

— De algemeene maatschappij van landbouw in België heeft in hare jongste vergadering besloten onderscheidene premiën, ten gezamentlijke bedrage van 1500 francs uit te loven voor de beste maaiwerktuigen, welke haar in het volgende jaar, voor een nader te bepalen tijdstip, door Belgen of buitenlanders aangeboden zullen worden; en ten einde ook de Noord-Amerikaansche werktuig-fabrikanten in staat te stellen om aan deze tentoonstelling deel te nemen, heeft zij besloten eene som van 1500 francs te besteden tot goedmaking der kosten van het vervoer der ten toon te stellen werktuigen.

ZUID-AFRIKA.

Reeds is, op grond van berigten uit de Kaapstad van den 22sten October j.l. gemeld, dat de vrede tusschen den Oranje-vrijstaat en *Mosheh*, het hoofd der Kaffers van den Basutostam, hersteld is. Het vredestractaat is in het Hollandsche gemeenebest door den heer *Boshof*, die er aan het hoofd staat, afgekondigd en in het dagblad der regering openbaar gemaakt.

De president zegt in de proclamatie, waarbij het officiele stuk wordt bekend gemaakt, dat alle publieke ambtenaren bevolen worden om striktelijk toe te zien dat door de burgers en andere inwoners van den staat, hetzij blanken of kleurlingen, naauwkeurig overeenkomstig den inhoud van het vredesverdrag worde gehandeld, opdat van hunne zijde in het geringste geen aanleiding tot eene vernieuwing van vijandelijke daden worde gegeven. Men vertrouwt dat ook *Mosheh* alle moeite zal aanwenden om zijne eigene onderdanen op dergelijke wijze bij hunnen pligt te houden. Zijne taak als beheerscher van Basutoland is zeker alles behalve gemakkelijk. Zijne onderdanen zijn dit meest maar in naam, en het is een moeijelijk ding om sulke roofzuchtige en woeste stammen te bedwingen. Echter is zijn invloed al zeer groot, en wie weet, of men nu niet het vreemde verschijnsel zal aanschouwen, dat eene blanke en eene gekleurde maatschappij naast elkander in vrede, eendragt en ontwikkeling zullen leven.

DE BLOEDVERGIETER.—Het was in den herfst van het jaar 746.

In die dagen heerschte te Bagdad de Kalif *Abul Abbas Essafeh*, de moordenaar en opvolger zijns broeders Ibrahim Ben Muhamed, een afschuwelijke tiran, die wegens zijne ongehoorde gruwzaamheid van het volk en van de geschiedenis den bijnaam outving, die aan het hoofd dezer schets staat.

De gruwzame Abbasside had door geheel zijn rijk op doodstraf het gebruik van den wijn verboden, schoon hij zelf zulk een hartstogtelijk vereerder van dezen godendrank was, dat hij zonder wijn niet kon leven.

Op zekeren avond, dat de bloedvergieter op een zijner omzwervingen door de eenzame straten zijner hoofdstad aan een der uithoeken er van vermoeid was geraakt, trad hij, om een weinig uit te rusten, het somber verlichte huis van een armen tuinman binnen en begeerde van hem een dronk wijn ter verfrissching.

"Gij weet, zeide de goede man, dat de Kalif het wijndrinken verboden heeft."

"De Kalif is een tiran."

"Spreek met meer achting van hem, want hij is onze heer en gebieder."

"Maar een slok wijn, goede vriend! zou mij zeer verkwikken. Ik ben een der ambtenaren van den Kalif en weet, dat hij zelf nu en dan een beker ledigt. Wat hindert het dan, als ook ik een drop van u begeer! Wees onbezorgd, goede vriend! ik zal u niet verraden."

De goede man, die eenig vertrouwen in den onbekende begon te stellen, kon deze bede niet langer weerstand bieden.

"Hoor, goede heer! die deur daar geleidt naar eenen kleinen kelder. De magt van den Kalif, die zich over de oppervlakte van zijn rijk uitstrekt, zal, geloof ik, niet tot in het onderaardsche afdalen. Laat ons dus gerust naar beneden gaan; wij zullen daar een goede kruik vinden, waarvan gij, als de wijn u smaakt, zoo veel kunt drinken als gij verlangen zult."

De Kalif volgde den tuinman, die hem, in den kelder aangekomen, de beste kruik voorzette.

Abul Abbas Essafeh nam een goeden slok.

"Gij zijt dus" vroeg de tuinman, "een der bedienden van Zijne Hoogheid!"

"Ik heb u misleid," hernam de bloedvergieter, terwijl hij eene tweede teug nam, "Ik ben een der hoofd-ambtenaren van den Kalif, dien Allah moge vernietigen."

"Vloek niet, goede heer! bedenk, dat hij onze meester en gebieder is, en dat gij zijn onderdaan, zijn dienaar zijt."

"Dat is juist wat mij ergert," hernam de Kalif en nam voor de derde maal een duchtigen slok. "Ik wil opregt zijn en u bekennen, dat ik zelf een der eerste generalen van zijn leger ben."

"Wat! zijt gij generaal!" riep de verbaasde eigenaar van den kelder.

"Nog meer dan dat, ik ben vizier," zeide hij, een vijfde teug nemend.

"Vizier!" riep de tuinman, terwijl de Kalif voor de zesde maal den rand der kruik aan zijne lippen zette.

"Nog meer dan dat, zeg ik u, ik ben de groot-vizier van Zijne Hoogheid."

De goede kerel zag den dorstigen wijndrinker met alle teekenen der grootste verbazing aan, niet wetende, wat hij er van gelooven zou.

De Kalif ledigde het overige van de kruik in éénen teug en zeide toen:

"Neen, waardige gastheer, uw heerlijke wijn heeft mij zoo voortreffelijk gesmaakt, dat ik er mij eene gewetenszaak van maken zou u langer om den tuin te leiden. Weet dan, wien gij voor u ziet. Ik ben meer dan de grootvizier . . . ik ben de Kalif."

Bij dit woord nam de tuinman de kruik weg.

"Wat wilt gij doen!" vroeg *Abul Abbas Essafeh*.

"Den leugendrank wegnemen," hernam de andere. "Want zoo gij nog een teug meer drinkt, zoudt gij u welligt verbeelden zelfs de Profeet te zijn."

De Arabische kronijk verzwijgt hoe deze geschiedenis afliep. Een latere historieschrijver vermoedt, dat de gruwzame Kalif den armen tuinier, ter belooning zijner gastvrijheid, heeft laten om hals brengen; een andere daarentegen beweert, dat de dankbare vorst den armen duivel tot geheimen opperschenker heeft benoemd. Geloove daarvan ieder wat hem goeddunkt!

DOOD VAN EENEN BESCHEIDEN CROESUS. — *De Cincinnati Commercial* deelt het volgende berigt mede:

Te Lebanon, Warren co., Ohio, woonde sinds eene reeks van jaren een duitsche apotheker, met name John Killingling, die, ofschoon vermogend, ongehuwd bleef en hoogst spaarzaam leefde. De huishouding bezorgde zijne zuster, eene slechts eenige jaren dan de apotheker jongere oude vrijster. Eenige weken geleden werd Killingling plotseling door krampen aangetast, en stierf kort daarna.

Men opende het door hem nagelaten testament en vernam daaruit, tot niet geringe verbazing der buren, dat de overledene een vermogen naliet van $ 750,000. Men wist het wel dat de apotheker bij zijn leven vermogend en spaarzaam was geweest, ja, bijna gierig, maar niemand had verwachting van zulk eenen grooten rijkdom.

Het testament luidt, dat het ontzaggelijke kapitaal in eene bank belegd en niet aangeroerd worden moet. De interesten van hetzelve moeten tot opleiding van duitsche protestanten in dezen staat besteed worden.

De overledene was 50 jaren oud en verheugde zich steeds, tot aan zijn einde, in de beste gezondheid.

Zijne zuster is, zoo als men zegt, de getrouwe copie haars overleden broeders, in al zijne manieren. Zij was de eenige gezellin zijns levens en volgde zijn voorbeeld, daar zij even zoo van alle gezelschap afgezonderd leefde.

HET STOOMSCHIP VAN DER BILT.— In de nabijheid van Bremerhaven ligt thans op de Weser het grootste aller stoomschepen voor anker, die werkelijk den oceaan bevaren, namelijk het Amerikaansche raderstoomschip *van der Bilt*, met een tonnelast van 5500 ton en 2500 paardenkracht. Dit vaartuig, dat geregeld in de vaart is tusschen Bremen en New York, heeft eene lengte van 350 voet en eene breedte van 49 voet bovendeks. Het schip kan aan boord, behalve de passagiers, 1900 ton goederen en 1500 ton steenkolen laden. Iederen dag worden 120 ton steenkolen verbruikt. Wat de kajuiten betreft, wordt het volgende gemeld: In de eerste kajuit bevinden zich 470 slaapplaatsen, iedere slaapkamer is voor drie personen ingerigt, en heeft eene sopha. In de tweede kajuit zijn 500 slaapplaatsen, in iedere slaapplaats zijn drie bedden. Voor iedere kajuit is eene aparte rookkamer en een damessalon. De eetzaal is 112 voet lang, zoo ook de damessalon. De salon der kajuit van de 2de klasse is 76 voet lang. De geheele inrigting van het schip kan in ieder opzigt *elegant en comfortabel* genoemd worden. Ook de soliditeit, die in alles doorstraalt, maakt eenen gunstigen indruk. De bemanning van het schip bestaat in het geheel uit 154 koppen. Het heeft 8 reddingsbooten, waarvan de twee grootsten ieder 200 personen kunnen bevatten.—*Gron. Ct.*

INSECTEN POEDER. — Men leest sedert eenigen tijd in de dagbladen de aankondiging van een middel ter uitdelging van allerlei soort van ongedierte, genaamd Perzisch insecten poeder, hetwelk men over het bed of andere voorwerpen strooit om de lastige insecten te verdrijven.

Dit middel kan soms erger zijn dan de kwaal, blijkens eene mededeeling in het tijdschrift *de Schat der Gezondheid*. Wij lezen daarin o. a. dat de Fransche geneesheer Boucard bij eene dame die dit poeder op haar hoofdhaar had gestrooid, verschijnselen van vergiftiging had ontdekt, terwijl twee andere geneesheeren eene gelijke waarneming hebben gedaan.

Het poeder is, volgens dat tijdschrift, afkomstig van eene plant genaamd *Pyrethrum* [illegible], welke bijtende en scherpe eigenschappen [illegible] zijn.—*Gron. Ct.*

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

G. M. GROESBEEK, REDACTEUR.

$2,00 per jaar, in vooruitbetaling.

WOENSDAG, 12 JANUARIJ 1859.

Een noodzakelijk ernstig woord.

In de *Hollander* van den 9 December l.l. komt een artikel voor, dat in laaghartigheid en boosaardigheid zijne wedergade zoekt. Het is eene opzettelijke bewimpeling en verdraaijing der waarheid, eene verkeerde voorstelling van daadzaken, en een vlegelachtige aanval op mijn persoon, die den vervaardiger (of den vervaardigers?) in zijne gansche zedelijke verdorvenheid daarstelt.

Van vele zijden is mij gevraagd, waarom ik niet tegen dat meesterstukje van leugen en laster ben opgekomen, en zie hier op die vraag mijn antwoord:

Toen den heer H. P. Scholte in 1856 eenige grove persoonaliteiten, die bij de polemiek niet te pas kwamen, naar het hoofd werden gesmeten, antwoordde zijne Ed. daarop met eenige weinige regelen, waarin zijneEd. melding maakte van zeker dier, dat men niet aan wil raken, om dat het dan zulk eenen vreesselijken stank van zich geeft. Welnu, toen ik dat artikel las, herinnerde ik mij terstond dit gezegde van gemelden heer, en dacht, *den skunk kent men aan zijnen stank*, en voegde er bij *den ezel kent men aan zijn balken*; en hun die bij mij aandrongen, dat ik tegen dat artikel schrijven zou, gaf ik ten antwoord, wat de leeuw in de fabel zeide:

........een edel bloed
Bevredigt slechts een ed'len moed,
Maar ezels laat men loopen.

Ik acht het verre beneden mij, dergelijke boosaardige taal een antwoord waardig te keuren, schoon ook die lasteringen niet minder ten doel hebben, dan mij en mijn gezin in het verderf te storten. Mijne verdediging laat ik over aan personen, die mij van nabij kennen, en God gave dat alle mijne landgenooten mij van nabij kenden! Reeds lang zouden dan ook eenige personen dezer plaats een artikel ter mijner verdediging in de *Hollander* (in de Nieuwsbode natuurlijk niet) geplaatst hebben, doch vooreerst vreesden zij, dat de heer Doesburg, die zoo bereidvaardig is om artikels waarin men mij tracht te verguizen, in zijn blad op te nemen, een artikel ter mijner verdediging weigeren zou te plaatsen, en ten tweede meenden zij, dat de heer J. Quintus de persoon was, die eershalve onder eene zekere verpligting lag, om dat artikel tegen te schrijven, daar ook hij er door aangerand en tot eenen leugenaar gemaakt wordt. Meer dan drie jaren ben ik de *factotum* van den heer Quintus geweest; zou hij zich zelven nu niet gedeelinoord hebben, indien hij iemand, op wiens gedrag en wandel iets viel aan te merken, in zijne dienst had gehouden? Doch wat meer zegt, er zijn hier verscheidene personen, tegen welke hij zich in de lofelijkste uitdrukkingen over mij heeft uitgelaten, onder anderen tegen zijnen zwager, den heer P. Souffrouw, waarbij hij zich menigmaal van de bewoordingen bediende, dat hij *geen beter persoon voor zijne zaak krijgen kon*; en de heer Quintus immers ook is het, die mij den heer Pott als redacteur heeft aanbevolen. Hij heeft dus volgens het artikel in de *Hollander* gelogen en bedrogen. Doch de heer Quintus schijnt zoo verre niet gedacht te hebben—of zich anders geen goed begrip te kunnen vormen van hetgeen regt en edel is.

Doch genoeg. Er zijn karakterlooze, laaghartige wezens, die, uit gekrenkte ijdelheid, of uit eenen duivelachtigen aard, of wat het zijn moge, de handen hebben in een geslagen, om mij (eenen landgenoot) en mijne vrouw en vier kinderen het zuurverdiende brood te ontwringen, door de verspreiding der Nieuwsbode door allerlei lage middelen tegen te werken, en daar dan door lasterschriften eene kleur aan te geven, alsof de achteruitgang van dat blad enkel aan mijne gedragingen te wijten was, en zoo den uitgever als het ware te dwingen, mij mijn afscheid te geven.* Welnu dan, dit ernstige woord voor het laatst.

Wij hebben thans zeker nog meer laaghartigheden te wachten, doch ik stel de heeren Doesburg en zonen aansprakelijk voor alle lasterartikelen in hun blad, die kennelijk ten doel hebben, mijn bestaan te ondermijnen.

G. M. GROESBEEK.

*] Tot mijn innig leedwezen, vind ik daar iemand onder, aan wien ik verpligting heb, en van wien ik nooit zoo iets verwacht had. Zoo ik mij ooit in scherpe bewoordingen tegen hem heb uitgedrukt, hetgeen ik eerst na lang aarzelen gedaan heb, omdat de dankbaarheid mijne hand boeide, en waarvoor ik hem hier openlijk om vergeving vraag, dan was het in mijne verbittering, omdat hij zich zoo ver vergat, om tot zulk een verfoeijelijk doel de hand te leenen. En dat hij zulks doet, daarvan meen ik in de vorige week nog een bewijs te hebben ontvangen. G. M. G.

Het eerste schot van Douglas op Buchanan.

Zoo wel bij de opgewondene twistredenen in den V. S. Senaat, over de Lecompton kwestie, als toen hij redevoeringen liep doen in Illinois, en terwijl zijne vrienden medodoogenloos, op last van den President, van hunne ambten werden ontzet, onthield Douglas zich zorgvuldig, ofschoon hij zeker wel van woede kookte, van met smaad of hoon over den President te spreken. En geen wonder, het was hem er om te doen als Senator der Ver. Staten herkozen te worden, en hij begreep dat het in dat geval raadzaam voor hem was, Buchanan zoo weinig mogelijk te verbitteren. Doch den 4den dezer is hij herkozen, hij neemt weder voor zes jaren eene plaats in den Senaat in, en treedt thans met open vizier tegen de administratie op. In de Chicago *Times*, zijn welbekend orgaan, van den 5den dezer, juist den dag zijner zegepraal, komt het volgende artikel voor, dat onze lezers zeker met belangstelling lezen zullen:

Sedert het begin van 1858, heeft de Administratie, zoo als het schijnt, getracht de grootste diepten van staatkundige laagheid te pijlen. Zij heeft getracht mannen schrik aan te jagen door verbanning; mannen te koopen door hen met ambten te begiftigen; en mannen om te koopen, door lokazen tot omkooping uit te steken. Zij heeft de eerlijkheid van de bewaking der publieke fondsen ontslagen, en overtuigde schurkerij met des schatmeesters sleutel bekleedt. Zij heeft zich verlaagd tot daden, van welke Bomba zich met walg zou afwenden, en die aanstootelijk zouden worden geacht in een despotismus. Zij heeft regtstreeks, door de aanwending van het federale geld, het volk zoeken te dwingen zekere personen tot volksvertegenwoordigers te kiezen, en jammerde dan met krokodillen kommer over de gevaren, die onze vrijheden bedreigen, door het gebruik van geld om onze stemmingen te beheerschen.

Zijne tegenwoordige plaats, en al de plaatsen, die hij ooit bekleed heeft, aan de democratische partij te danken hebbende, heeft deze James Buchanan, den toon van eenen Louis Napoleon aannemende, getracht het volk van Illinois voor te schrijven, voor welke mannen zij stemmen zouden. Hij heeft, door middel van de bende ellendige postambtenaren, die aan zijne rokslippen hangen, en de inschikkelijke domheid verachten, die hun ... te vereeren, de verkiezing gezocht van eene eenstemmige republikeinsche delegatie uit dezen Staat naar het Congres. Het volk weigerde den despoot te gehoorzamen, en hij heeft hen, door middel zijner officiele organen, vogelvrij verklaard. Hij heeft hun gezegd, dat, als zij Douglas herkozen, zij niet zouden vertegenwoordigd worden te Charleston, en, Douglas herkozen zijnde, blijft het te bezien of zijn koninklijk edict zal vervuld worden. De man, die het afkondigde, de mannen, die er toe aanhitsten, en de mannen, die het door hunne daden bekrachtigden, mogen nooit hopen de goedkeurende stem des Amerikaanschen volks te hooren. Zij mogen triomferen te Charleston, in de conventie, doch God helpe hen voor het volk!

Er zijn bijna twee jaren verloopen, sedert de heer Buchanan zijne administratie begon, en het zijn twee jaren van diepe vernedering en van rampspoed voor de democratische partij geweest. Hij heeft er een geheel jaar van besteed aan de verdelging der democratie van Illinois; en die democratie is heden sterker dan zij met mogelijkheid kon geweest zijn, als hij haar aanvoerder was geweest. Hij is door de Republikeinen verslagen, overal waar hij getracht heeft zijne eigene vrienden te doen kiezen; en is door de democratie verslagen, overal waar hij getracht heeft Republikeinen te doen kiezen. Het is eene oorzaak tot blijdschap te weten, dat niet een man, die, in het Congres, weigerde, op Mr. BUCHANAN's bevel, het democratische platform te verlaten, door het volk verslagen is, en, terwijl ons het ontstaan van eene republikeinsche meerderheid in het Congres leed doet, kunnen wij niet treuren over de nederlaag van hen, die hun grondbeginsel verlieten, om aan de boosaardige raadgevingen eener wraakzuchtige kabaal van presidentiale aspiranten te voldoen.

Wij weten dat Mr. Buchanan ver gevorderd is in jaren; wij weten, dat hij gedurende een lang tijdperk, ambten heeft bekleed; wij weten, dat zijn hoofd verzilverd is, door de hand des tijds, doch wat van een ander gezegd werd, is niet minder waar van hem, dat de man "die, na de gevolgen van een duizend dwalingen te hebben gezien, nog bokken blijft schieten, en wiens ouderdom slechts hardnekkigheid bij domheid heeft gevoegd, zeker het voorwerp is of van afgrijzen of van verachting."

De terugroeping van den Britschen ambassadeur.

De terugroeping van lord Napier wordt gezegd het eerste voorbeeld te zijn, dat een Britsch gezant door het Engelsche gouvernement uit zijn gezantschap te Washington is terug geroepen, uit hoofde van ontevredenheid over zijn gedrag. Het is thans buiten twijfel, dat hij werd teruggeroepen, om dat hij openlijk sympathiseerde met de Lecompton partij te Washington. Een correspondent te Londen, die goed onderrigt schijnt te zijn, schrijft:

"Het was alles heel goed voor eenen Britschen gezant, het gouvernement te vleijen, bij hetwelk hij is aangewezen is, mits hij zoo doende geene verkeerde voorstelling geve van zijn eigen land, door een der groote grondbeginselen op te offeren, welke het aankleeft; dat de misdrijven in Kansas van zulk eenen afschuwelijken aard waren, dat geen Britsch gezant op eenigerlei wijze derzelver verdediger kon worden, zonder zijn eigen gouvernement te vernederen; — en een aanzienlijk staatsman—zelf een maker en afzetter van gezanten—verklaarde dat in den gánschen loop van Britsche diplomatie, geene weêrgade kon gevonden worden van het gedrag van lord Napier; dat om er eene te vinden het noodzakelijk was een geval te veronderstellen, en dat dit zijn gedrag betrekkelijk de *afschuwelijkheden in Kansas aldus was, als of Walsingham, de gezant van Elisabeth te Parijs, tijdens den moord van den Bartholomeusnacht* (ook een maatregel van hofpolitiek), in plaats van zijn hotel tot eene toevlugtsplaats voor de protestanten te maken, de aanvoerders der moordenaars was gaan bezoeken, met hen keuvelende, en den slagtoffers, die hij ontmoette, spottende zeggende, dat het in allen gevalle *toch niet veel te zeggen was zich de keel te laten afsnijden*."

Er is niet aan te twijfelen, dat het Lecompton bedrog, hetwelk President Buchanan met geweld door het Congres trachtte te krijgen, de schandelijkste daad was, die ooit in ons republikeinsch gouvernement beproefd is, en meer heeft gedaan om zelfs den naam van republiek in andere landen tot schande te maken, dan al de daden, die ooit door onze presidenten bedreven zijn. Zelfs Senator Hammond, van Zuid Carolina, (een Lecomptonman) zeide, dat het "rook naar bloed en bedrog", en het is streelend te weten, dat het zedelijk gevoel zelfs van de aristocratie van Groot Brittanje zoo ten uiterste gekwetst was door de afschuwelijkheid van dezen maatregel, dat haar gezant, die het gepast vond de Lecompton partij te vleijen, is terug geroepen, als een teeken der verontwaardiging des gouvernements van dat groote rijk.

De Lecompton kwestie was in geenen deele eene negerkwestie, maar meer blootelijk eene kwestie van bedrogen struikrooverij op de regten des volks. En toch is deze Lecompton vraag het dwangmiddel der zoogenaamde nationale democratische partij geworden, en die leden der partij, gelijk Senator Douglas, die haar niet willen ondersteunen, moeten kort en zakelijk nedergeschoten worden. Het is geen wonder, dat zelfs het zedelijk gevoel der aristocraten van Europa gekwetst is door de ontzaggelijkheid van zoodanige misdaad tegen regt en geregtigheid.—*Milwaukee Wisconsin*.

SUMNER NIET.—Een correspondent te Washington schrijft aan de New York *Tribune*: "De in uwe kolommen uit de Boston *Advertiser* overgenomen brief, die lord Napier's terugroeping aan den anti slavernij invloed toeschrijft, wordt hier zeer verschillend uitgelegd. Men schrijft denzelven aan Sumner toe, maar het is hier bekend, dat de ware schrijver de heer Henry T. Barker was, een heer uit Boston, die lang te Londen gewoond heeft.

De *States* zegt voldoende zekerheid te hebben, dat lord Napier's terugroeping veroorzaakt werd door zijne overeenstemming met de zuidelijke mannen in den slavernij strijd, en dat hij zelf zijne verplaatsing naar den Haag als eene vernedering beschouwt.

EENE HELDIN. — De Peru Ills. *Herald* zegt, dat eenige dagen geleden een man aan de woning van den heer Adam Dutton, in La Salle county, Illinois, kwam, en iets te eten vraagde. De vrouw van Dutton, die op dat oogenblik geheel alleen te huis was, zette hem oogenblikkelijk eenig eten voor. Daarop nam hij plotseling eenen onbeschoften toon aan, wierp het eten de deur uit, en vraagde om geld. Jufvrouw Dutton, die nu geheel beangst was, verzekerde hem dat zij geen geld had, waarop hij op haar toesprong, haar bij het haar greep en haar hevige slagen toebragt.—Het gelukte haar zich van hem los te maken, en een brandhout opnemende, gaf zij hem eenen slag, die hem zoo bedwelmde, dat zij er in slaagde hem de deur uit te krijgen, welke zij onmiddelijk sloot en zoo goed mogelijk besorgde. — De booswicht, weder bij zijne zinnen komende, was geheel razend, en zijn mes trekkende, begon hij het op den steenen drempel te scherpen. Daar de deur slechts ligt kon gesloten worden, zag de vrouw, die eene andere vijandelijkheid verwachtte, naar een middel rond, om den vijand af te weren, die, met het mes in de hand, weldra eenen verwoeden aanval deed, doch op den drempel met eenen ketel kokend water werd ontvangen, die geheel over zijn gezigt, zijnen hals en zijne borst werd uitgestort, en hem oogenblikkelijk den aftogt deed bulken van de pijn. Hij werd weldra vermist en bij de terugkomst van het mannelijk gedeelte des huisgezins, zocht men naauwkeurig naar hem, maar kon hem niet vinden, en niets is sedert meer van hem gehoord. Dit is nogtans zeker, dat hij in het vervolg zijne handschoenen wel zal aantrekken, als hij weder op dergelijke katten uitgaat.

ZELFMOORD VAN EENEN MOORDENAAR.—Er is in onze kolommen reeds oppervlakkig melding gemaakt van de ontsnapping van twee moordenaars, uit de gevangenis te Columbus, Ohio, op den 26 Dec l.l. Een der vlugtelingen (Seibold) werd daarna in zijne schuilplaats ontdekt en door de beambten vervolgd. Hij liep zoo lang hij er de kracht toe had, doch ziende, dat zijne vervolgers op hem wonnen, keerde hij zich om en dreigde een der vervolgers dood te schieten of zich zelven, als zij voorwaarts kwamen, daar hij zijn besluit te kennen gaf, om zich niet levend te laten vatten. De beambten, niet driftig willende te werk gaan, schaften zich eene buks aan, om hem bang te maken, en toen er op hem werd aangelegd, met de vraag om zich over te geven, was het eenige antwoord de slag van eene pistool, waarvan de moordenaar de tromp in zijnen mond hield. De zelfmoordenaar en moordenaar sloeg de handen omhoog, en viel neder—een lijk.

☞ JOHN A. WASHINGTON adverteert, dat hij vijf negerinnen en jongens verhuren zal aan den hoogsten bieder, en noodigt gegadigden uit, om de dieren te komen beschouwen; "Men vervoege zich in persoon, op Mount Vernon, alwaar de negers kunnen gezien en onderzocht worden." Het is te hopen, dat er weldra eene voldoende som zal zijn bijeen gebragt, om dezen negerdrijver te verwijderen van den grond, dien de asch van den Vader zijns lands bevat.

LANDVERHUIZING.—Het blijkt uit ambtelijke berigten uit Bremen en Hamburg, die tot de belangrijkste landverhuizingshavens van Europa behooren, dat het getal der landverhuizers, die van den 1 Sept. tot den 15 Nov. dezes jaars van daar naar de Ver. Staten afreisden, 41.344 bedroeg, hetgeen aanmerkelijk minder is, dan de landverhuizing in hetzelfde tijdperk van het vorige jaar.

DORSTENDE NAAR ZIJN BLOED.—De Chicago *Times* zegt, dat het goede reden heeft om te gelooven, dat twee of drie senatoren (deze zijn Slidell, van Louisiana, Jones, van Iowa, en Bright, van Indiana,] besloten hebben *Douglas* in eenen personelen twist te wikkelen. Als Douglas niet wil vechten, hopen zij hem in den senaat te mishandelen, zoo als Charles Sumner gedaan is. Het is allerongelukkigst dat Douglas den aanval op Sumner niet berispt heeft—sommigen zeggen zelfs, dat hij dien goedkeurde. Als dat zoo is, dan zou die gewelddadigheid met woeker op zijn eigen hoofd nederkomen. De *Times* kondigt aan dat Douglas het duelcode niet aanhangt.—Dorhalve, als hij wordt aangevallen, moet het met den knuppel zijn. Van Sumner was het ook bekend, dat hij tegen het duel code was. De mishandeling van *Sumner* was een der afschuwelijkste trekken van sluipmoord, die zal dienen om het pad voor andere sluipmoorders te banen, die eenen onafhankelijken Senator willen nederslaan. De Chicago *Times* deelt verder mede, dat als Douglas wordt aangevallen, hij voorbereid zal zijn, om zijne tegenstanders op zulk eene wijze te ontvangen, dat hun de ontmoeting berouwen zal. Wij veronderstellen, dat dit is om mede te deelen, dat hij gewapend is; doch Sumner droeg geene geheime wapens.

DE INDIAANSCHE KRIJGSLIEDEN IN FLORIDA zijn het uitsterven nabij; er leven van dezelven nog slechts vijf en dertig. Men hoopt dezelven binnen kort te kunnen bewegen, met hunne vrouwen en kinderen uit te trekken. Sam Jones zal echter zonder twijfel achter blijven, om in de bosschen, waarin hij zoo lang geleefd heeft, te sterven.

DE GROOTSTE BRAND TE VALPARAISO.—Een zuidamerikaansch correspondent van de New York *Times*, deelt het volgende berigt van den jongsten vernielenden brand te Valparaiso mede:

De grootste gebeurtenis in den tijd van veertien dagen is een vreesselijke brand, geweest te Valparaiso, die voor drie millioen dollars eigendom verwoestte, en den dood veroorzaakte, van verscheidene brandspuitgasten en het verwonden van dertig anderen.

De brand brak uit in de keuken van de Union Club, in den morgen van den 13den, en duurde den ganschen dag en nacht, en vernielde drie straten en een blok, vol van de fraaiste gebouwen der stad, zich strekkende van Pasaje Edwards in Calle del Cabo, door de Plaza del Orden, tot Quebrada de San Juan de Dios. De fraaije woonhuizen der Senors Edwards en Consino, de *Diario* drukkerij, de Valparaiso Bank, de Noord-Amerikaansche zaagfabriek [Sawing factory], de fraaije gebouwen der Senors Solar en Gatica; de prachtigste winkels en modemakers inrigtingen in dat gedeelte der stad, waarop Valparaiso met alles regt trotsch mogt zijn, zijn nu een puinhoop.

Toen de brand de Plaza del Orden bereikte, werd er eene poging gedaan om den brand te keeren door de gebouwen in de lucht te laten vliegen, doch dit verspreidde de vlammen, en alle huisraad en goederen, welke op de Plaza werden gebragt, vatten vuur en verbrandden.—De vernielde gebouwen worden geschat op een millioen, en de koopwaren op twee millioen dollars, tegen brandschade verzekerd voor $1,726,000.

DE HOOGST GELEGEN SPOORWEG van de gansche aarde is wel de zijtak van den Copiapo spoorweg in Chili, namelijk de Padellan en Chanarcillo spoorweg, die tot proefneming reeds bereden en heden zonder twijfel reeds voor het publiek is opengesteld. Deszelfs gewaagste krommingen hebben eenen radius van 500 voet; deszelfs hoogste stijging bedraagt van 170 tot 324 voet per mijl en deszelfs station ligt 4075 voet boven de oppervlakte der zee, derhalve meer dan 1,000 voet hooger dan de spits des oostenrijkschen Sommering spoorwegs, die de hoogstgelegene van Europa is. De grootste hoogte, over welke tot hier toe locomotieven in Noord-Amerika gevoerd werden, is de van den Baltimore en Ohio spoorwagen bereden 2,708 voet hoog gelegen pas der blaauwe bergen.

De Copiapo spoorweg heeft overigens zijne grootste hoogte nog niet bereikt. Van het bovengemelde punt zal hij nog een eind van twee mijlen te stijgen hebben. Dan eerst zal hij zijn toppunt bereikt hebben, namelijk eene hoogte van 4479 voet boven de oppervlakte des stillen Oceaans.—Eenige der in de Oost-Indien beraamde spoorwegen zullen overigens niet minder beduidende hoogten moeten passeren.

NIEUWE UITVINDING.—Er is onlangs eene geldkist of brandkast uitgevonden, die op bepaalde uren van zelve opengaat. Het menigvuldig voorkomende laten springen der brandkasten door middel van kruid, heeft den uitvinder op de gedachte gebragt, eene brandkast te vervaardigen, die geen sleutelgat, almede in het algemeen geene opening bevat, welke den boeven gelegenheid geeft, om kruid aan te wenden. Hij heeft dienvolgens een mechanismus uitgevonden, waardoor de brandkast op een bepaald uur van zelve opengaat. Van binnen is een uurwerk aangebragt, waarop de bezitter, voor hij de kast sluit, den wijzer eenvoudig op dat uur heeft te zetten, waarop zich de brandkast openen moet.

RHINEHART, DE MOORDENAAR, IN MINNESOTA GELYNCHT.—Wij hebben een ander berigt, dat Rhinehart gelyncht is, en ditmaal vreezen wij, dat het waar is. Hij vermoordde, zal men zich herinneren eenige maanden geleden, bij Lexington, Minn., zekeren Bodell. Hij bevond zich in de bewaring van den Deputy Sheriff Kirtland, te Lexington, en een 60 personen uit Rice County grepen Kirtland en ontnamen hem den sleutel der gevangenis. Rinehart, hen hoorende komen, werd razend, stroopte de boeijen van zijne handen, die vel en vleesch medenamen, en rukte toen, met eene inspanning, die bijna bovenmenschelijk moest geweest zijn, de kram in tweeën, boven waar dezelve in den vloer ging, en dus eenigermate bevrijd zijnde, nam hij eenen poot eener groote kagchel, die in zijne kamer stond, en wachtte op hunne komst. Aldus stond hij anderhalf uur lang, de gansche menigte tartende, en niet een hunner durfde binnen komen waar hij was.

Eindelijk, na hem door het raam en de deur met stokken, staven enz. zeer gekneusd te hebben, viel hij in onmagt. Hij werd toen in eene slede geplaatst, en drie vierde mijl ver gereden en aan eenen boom opgehangen. Hij hield tot het laatste vol, dat hij onschuldig was, en de strik den eersten keer gegliipt zijnde, liet men hem nederzakken, waarop hij om een gebed voor zich verzocht. Dit werd gedaan door eenen vermaner, die zich toevallig in de buurt bevond, (onder welke plegtigheid de meeste lynchers knielden!) en toen, met de betuiging zijner onschuld op de lippen, werd hij nog eens omhoog getrokken, tot dat het leven was uitgebluscht—een slagtoffer van onberadene en ongeoorloofde geregtigheid, als hij schuldig—een martelaar der volkswoede, als hij onschuldig is; en, in de oogen der wet, in allen gevalle een vermoorde. Na de teregtstelling werd er een gat in den grond gegraven, een voet of twee diep, en zijn lijk werd er in geworpen en met slijk bedekt. Dit verrigt zijnde, vertrokken de lynchers naar de stad, en keerden naar huis terug. Men zegt dat er niet een beschonkene, noch een droppel drank onder hen werd gezien.

HOE REIZEN SECTIONELE VOOROORDEELEN VERMINDERT.—Het volgende voorval wordt verhaald, om aan te toonen, hoe blind sectionele vooroordeelen zijn:

Verleden jaar kwam een rijke slavenhouder te Worcester, in Massachusetts. Bij toeval raakte hij bekend met de eigenaars van eenige fabrieken dier plaats, en scheen zeer nieuwsgierig om alles te zien, in bosch en veld, in dorp en stad, in de woning van den rijken en den armen, in fabrieken en werkplaatsen. Eindelijk vraagden zij hem, waar hij zoo ijverig naar zocht; toen hij bekende, dat hij en zijne buren geloofd hadden, dat de Yankees hoofdzakelijk leefden van het verkoopen van houten muskaatnoten en dergelijk tuig; dat zij eene horde waren van smeerlige arbeiders, of trotsche rijkaards, die altijd te midden van moord en manslag leefden. Deze belijdenissen deed hij ernstig, en hoe beschaamd was hij te gelijker tijd te bevinden, dat het Noorden in allen deele het Zuiden zoo ver vooruit was. Die ooit mogt denken, dat deze geschiedenis, die wij uit eene vertrouwenswaardige bron hebben, overdreven is, moet in aanmerking nemen, dat er in het Zuiden zoo iets niet bestaat als vrij spreken, en eene vrije pers, dat er eene censuur over boeken bestaat; zelfs van schoolboeken.—*M. Wisconsin*.

EERE WIEN EERE TOEKOMT.—Een zwaard van Washington, dezen door Frederik den Grooten geschonken, bevindt zich tegenwoordig in de handen van zekeren Robert Renwick te Baltimore. Dit geschenk ging toen ter tijd van de volgende woorden vergezeld: "Van den oudsten Generaal van Europa aan den grootsten Generaal der wereld."

TREURIG EINDE VAN EEN MISDADIG LEVEN.—Een schrijver uit Baltimore zegt, dat daar in het armhuis eene vrouw den avond haars levens slijt, die eens eene groote maar niet benijdenswaardige plaats in het oog des publieks bekleed de. Haar naam is *Rachel Cunningham*, die de harten van vier mannen verstrikte, en in eenen korten tijd eene scheiding van drie hunner en hunne vrouwen bewerkte, de vierde, een vroegere Sheriff, offerde alles aan haar op, fortuin, eer, goeden naam, en werd voor haar een misdadiger, en stierf voor haar eens misdadigers dood. Onder eenen aangenomen naam, sleept zij in dat gesticht een ellendig bestaan voort, en heeft waarschijnlijk wel de eene of andere verontschuldiging voor hare overwinningen over hare echtelijke eer en haren huiselijken vrede en voor haar vroeger leven.

HET VERLATEN DER OUDE SENAAT KAMER.—In de vorige week vergaderde de Senaat der Ver. Staten in zijne oude kamer, voor dat zij bezit namen van de nieuwe. Senator CRITTENDEN en Vice President BRECKENRIDGE maakten eenige zeer gepaste aanmerkingen. De heer CRITTENDEN, van Kentucky, zeide:

Het verlaten van deze kamer is een voorval van veel plegtigheid. Vele herinneringen—van welke vele streelend en trotsch—binden ons aan deze kamer. Zij is het tooneel van groote gebeurtenissen geweest. Vragen van de Amerikaansche constitutie; vragen van groot nationaal belang; vragen van vrede en oorlog zijn in deze kamer behandeld. Groote mannen zijn menigmaal binnen deze muren opgetreden. Ik heb hier mannen gezien, wier naam en faam niet overtroffen wordt in de grieksche en romeinsche geschiedenis. Ik heb hier CLAY, WEBSTER, CALHOUN, en anderen gezien. Zij hebben op deze muren den indruk van hunnen roem achtergelaten. Dit majestueuse koepeldak schijnt nog van hunne stemmen te weergalmen. Er zijn ook anderen, die ik niet wil aanwijzen, want zij hebben hunne politieke diensten nog niet volbragt, maar hunne namen zijn niet in gevaar van vergeten te worden.

WAT ZAL ER VAN WORDEN?—Er zijn teekens van oorlog in Europa. Frankrijk wapent zich stilletjes weg; de geheele conscriptie van 1857, 140,000 man, is opgeroepen, en eene groote krijgsmagt wordt op de zuidoostelijke grenzen van het rijk bijeen getrokken. Het Italiaansche volk staat op den rand van omwenteling. — Oostenrijk heult met den Paus, en Sardinie, tusschen de twee rijken, oefent zijne legers in den wapenhandel. Doch laat er gebeuren wat wil, het zou slechts eene verwisseling van meesters zijn. Het doet er weinig toe, of het Frankrijk of Oostenrijk is.

GEENE OUDE VRIJSTERS IN JAPAN. — Geene ongehuwde vrouwen worden in Japan geduld. Elken man wordt eene wettige vrouw toegestaan, en zoo vele bijwijven als zijne middelen hem toelaten te onderhouden. De bijwijven worden naar de wet uit de armere klassen der maatschappij gekozen, wier betrekkingen niet in staat zijn haar te onderhouden, en de kinderen worden alle door de wettige vrouw aangenomen, die de eenige erkende moeder is. De oude regel is daarom in Japan omgekeerd, alwaar, in plaats van dat een jongen zijnen eigen vader niet kent, honderden hunne eigene moeder niet kennen.

HOOGE PRIJZEN VOOR NEGERS.—Eene verkooping van land en slaven had den 27 Dec. ll. in Sussex county, in Virginie, plaats, die $50,000 opbragt. Een negermeisje met een kind bragt $1,705 op, en een oude man, die tien jaren geleden was weggeloopen, en eenige dagen voor de verkooping gevat was, bragt $500 op. Te Petersburgh, Va., werd den 28sten, een hoop van 39, meest kinderen, verkocht voor $22,062.50; een daarvan, een meisje van tien jaar, bragt $1,181. Te Autauga, Ala. bedroegen de verkoopingen der vorige week, tot over de $60,000, en eene gewone veldarbeider werd verkocht voor $2,100.

AFRIKAANSCHE WELSPREKENDHEID.—De zendelingen brengen vele belangrijke daadzaken aan den dag, betrekkelijk de verstandelijke eigenschappen van het volk van Afrika. De heer Moffat, die veel gezien heeft van het zuidelijk gedeelte des vastelands, geeft ons het volgende verhaal, door eenen man uit Midden Afrika aan hem gedaan. Het is misschien zonder wedergade, wegens zijne eenvoudigheid:—

"Mijne jaren waren achttien. Er was oorlog. In dien tijd stierf mijne moeder. Mijn vader stierf. Ik begroef hen. Ik had er geen. De Foulahs ringen mij. Zij verkochten mij. Het Housa volk kocht ons. Zij bragten ons naar Tomba. Wij kwamen daar. Aan eenen blanken man verkochten zij ons. Wij hadden geene hemden. Wij hadden geene broeken. Wij waren naakt. In het midden van het water—in het midden van een schip deden zij ons. Dorst doodde iemand. Honger doodde iemand. Des nachts baden wij. Op zontijd baden wij. God hoorde ons. De Engelschen zijn goed. God zond hen. Zij kwamen. Zij namen ons. Onze honger stierf. Onze dorst stierf. Onze ketenen gingen van onze voeten. Hemden gaven zij ons. Hoeden gaven zij ons. Broeken gaven zij ons. Iedereen was blij. Wij prezen allen de Engelschen. Die ooit de Engelschen beleedigen, in de hel laat hun gaan.—*Colonization Herald*.

DAT IS NIET MEER DAN EERLIJK. — Er wordt eene gebeurtenis verhaalt van eenen doctor, in de goede stad B., geene honderd mijlen van Vermont af. De doctor miste gedurig hout van zijnen stapel, en hield wacht. Gelijk hij vermoedde, het bleek het werk van eenen buurman te zijn, die spoedig verscheen, en, zorgvuldig al het drooge hout uitgezocht hebbende, zich met een armvol wegpakte. De doctor nam haastig een armvol groen hout op, en volgde hem, trippelende zoo hard als hij kon, en juist toen de man zijn armvol nedersmeet, deed de doctor hetzelfde, roepende: "Daar, ge moet van tijd tot tijd groen hout stoken ook!" en vertrok, latende den dief aan zijne eigene gepeinzen over.

MERKWAARDIGE GOUDONTDEKKINGEN — Er was gisteren in deze stad eene groote opschudding, zegt de Leavenworth *Times* van den 24sten Dec. ten gevolge van de aankomst van James Blackstone, een der Russel, Major's & Co., wagenmeesters, met verscheidene klompen goud, aangaande welker ontdekking het volgende verhaal wordt gegeven:

Mr. Blackstone had eenen terugkeerenden trein onder zijn opzigt, waarmede hij, op of omstreeks den 22. Nov., in de nabuurschap van Ash Hollow aan de rivier Platte kwam. Hij ging al daar op buffels jagen, en na eene verhittende jagt ging hij naar een klein meer, ongeveer zes mijlen van Ash Hollow, aan de Platte, om te drinken. Hij stond verbaasd hier in het zand goud te ontdekken, waarvan hij in weinige uren ter waarde van negentig dollars opraapte. Een der klompen is alleen twee en twintig dollars waard, en kan gezien worden in den winkel van Russel, Majors & Waddel, in de Main straat.

Mr. Blackstone was vergezeld van twee man, toen de groote ontdekking gedaan werd, en denkt in den loop van veertien dagen terug te keeren. Ash Hollow ligt slechts vier honderd vijf en zeventig mijlen van Leavenworth af, en als de goud nederslagen daar omtrent maar eenigermate blijken te zijn wat de ontdekkingen van Blackstone doen verwachten, zal er eene nieuwe aandrift aan de goudkoorts gegeven worden, die zich wijd en zijd door het land verspreid heeft.

Wij denken, dat er weinig aan te twijfelen is, of het gansche westelijke gedeelte van Kansas en Nebraska zal bij gelegenheid blijken een onmetelijk goudveld te zijn, dat noch in uitgestrektheid noch in rijkdom geevenaard wordt.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

ST. LOUIS, 3 Jan. Op kersdag brak er te Camden, Arkansas, brand uit, die het pakhuis van Hill & Co. vernielde, hetwelk 10.000 balen wol en andere koopwaren bevatte, welke geschat worden op $100,000. Niet tegen brandschade verzekerd.

Een brand te Decatur, Ill, verwoestte verleden Vrijdag 6 neringhuizen. Verlies $25,000. Gedeeltelijk tegen brandschade verzekerd.

HARTFORD, Con. 3 Jan. Henry J. Elsworth heeft bij uitersten wil zijn gansch groot vermogen, op ongeveer $100,000 na, aan het Yale Collegie vermaakt. Men schat dat het collegie zeven millioen dollars (?) krijgt.

CORNING, N. Y. 3 Jan. Er brak hier brand uit in eene keet, bewoond door eenen Ier, Boyle genaamd, en eer er hulp kon worden geboden, waren de moeder en twee kinderen doodgebrand.

CHICAGO, 4 Jan. Gisteren morgen, omstreeks vijf uren, brak er brand uit in de South Clark Straat, juist beneden de Polk straat, die, eer men denzelven meester kon worden, voor ongeveer $15,000 eigendom vernielde.

De vlammen braken het eerst uit aan het achtergedeelte van No. 452, dat gebruikt werd tot eene bakkerij door Jacob Lehman. Dit gebouw, met eenen stal er achter, werd geheel vernield. De heer Lehman verliest $1,200, verzekerd voor $800. Het gebouw hoorde toe aan Mr. Morris, waard $1,500; het was verzekerd.

Het naaste gebouw aan de zuidzijde der bakkerij, No. 465, was niet in gebruik, en hoorde toe aan Philo Carpenter. Het werd beschadigd ten bedrage van $200.

Naast aan de bakkerij aan de noordzijde, No. 491 was de drie verdiepingen hooge kagchel en ijzerwinkel van Becker & Dean, die geheel afbrandde. Genoemde heeren hadden eenen zeer grooten voorraad, waarvan letterlijk niets werd gered. Zij schatten hun verlies op $10,000, waarop zij eene verzekering hebben van $6,000. Het gebouw, dat $2,000 waard was hoorde toe aan M. Lyons, te Detroit, en was niet verzekerd.

Het daaraan volgende huis aan de noordzijde, No. 453 brandde gedeeltelijk af. Het hoorde toe en werd bewoond door Mc Couch, en was niet verzekerd. Zijne schade aan gebouw en huisraad bedraagt $500.

Aan de overzijde der steeg, achter dit gebouw staat een stal, toebehoorende aan Mr. W. J. Otsen. De eene zijde daarvan brandde af; schade $50. De brandende gebouwen stonden in een nest van houten huizen en het is een wonder, dat de vlammen zich niet verder uitstrekten. Zij zouden het ongetwijfeld gedaan hebben, als een stroom water, geworpen door drie der brandspuiten, "Long John", de "Atlantic", en "Island", die vaardig bij de hand waren, het niet had voorgekomen.

CINCINNATI, O, 4 Jan. Verleden nacht voeren de stoombooten *Iowa* en *Madison*, tegenover Aurora, Ind., tegen elkander. De *Madison* zonk in 15 voet water. Geene levens gingen er bij verloren. Zij had eene lading in van 600 ton, voornamelijk suiker en stroop. Zij zal geheel verloren zijn; geschat op $16,000 en verzekerd voor $8,000.

NEW YORK, 4 Jan. Het stoomschip *Weser*, van de Noord Duitsche lijn, verliet de haven van Bremen des middags van den 4 December, en men heeft er sedert nog niets van vernomen. Er waren 83 passagiers aan boord. Dit schip was nog nooit te voren in deze haven geweest.

— Er heeft hier den ganschen nacht een zware sneeuwstorm gewoed, met eenen noordwesten wind. Er is gemiddeld een voet sneeuw gevallen, maar dezelve is veel op hoopen gewaaid, en de straten zijn erg versperd. Het sneeuwt nog sterk. De thermometer staat 26 gr. boven nul.

SPRINGFIELD, Mass. 4 Jan. De expresstrein, die heden in den vroegen morgen van Boston naar New York reed, en hier 50 minuten over elven zijn moest, is, twee mijlen ten oosten van Worcester, vast in de sneeuw, en is er bijna mede bedekt. De N. Y. expresstrein die hier 15 minuten over eenen zijn moest, is nog niet aangekomen. De Albany trein, die hier 14 minuten over eenen zijn moest, kwam ten 5 ure aan.

HARTFORD, Conn. 4 Jan. De sneeuw ligt bijna drie voet diep en valt nog.

NEW HAVEN, 4 Jan. De 8 uren morgen trein kwam hier dezen namiddag omstreeks 3 uren aan. Een trein van Springfield kwam omstreeks denzelfden tijd aan en vertrok omstreeks 6 uren naar New York.

PHILADELPHIA, 4 Jan. Senator Douglas kwam hier heden avond aan, op weg naar Washington. Hij werd op de werf ontvangen door eene commissie en de Keystone State club. Er werden van het Windmill Island (Windmolen eiland) saluutschoten gedaan, en er werd een groote stoet met fakkels gevormd, die hem, door de voornaamste straten, in eene opene barouche, naar het St. Lawrence Hotel geleidde. Er heerschte toen eene zware sneeuwbui. Het hoofdkwartier bereikt hebbende, sprak Mr. Douglas, op verzoek der vergadering, dezelve aan. Hij beschouwde de demonstratie niet als een persoonlijk compliment, maar als een blijk van gehechtheid aan het grondbeginsel, dat hij trachtte staande te houden.

WASHINGTON, 4 Jan. Het Gouvernement heeft uit Utah berigt ontvangen van eenen onrustbarenden aard, die het heerschen van eene groote ontevredenheid onder de Mormonen aantoont, en eene gevestigde vijandschap tusschen hen en de Heidenen (Nietmormonen). Groote gewelddadigheden zijn door de Mormonen toegelaten, en men verwacht voor de lente eene algemeene uitbarsting.

De heer Colfax zal morgen in het Huis zijn voornemen te kennen geven, om een wetsontwerp in te dienen tot het organiseren van een nieuw Territoor, omsluitende de South Platte goudmijnen en gedeelten van Kansas, Utah en Nebraska. Het voorgestelde territoor zal binnen zijne grenzen, de bronnen van de Rio Grande en de Platte bevatten.

NEW YORK, 5 Jan. De correspondent der *Tribune* te Washington zegt dat het comité van buitenlandsche zaken in het Huis thans een voorstel in overweging heeft voor den aankoop van Cuba, doch dat het vooruitzigt niet zeer vleijend is.

De administratie heeft den marshal van Kansas gemagtigd, om eene belooning aan te bieden van $250 elk voor het vangen van Montgomery en Brown, en om zijne magt tot elk begeerd getal te vermeerderen.

— Brieven uit Havana melden, dat de schooner *Kate Ellen*, vroeger van Portland, en de brik *Rufus Sewell*, vroeger van New Orleans, beiden door Britsche kruisers op de Afrikaansche kust genomen zijn.

NEW LONDEN, Ct. 5 Jan. Het stoomschip *Van der Bilt*, op weg van New York naar Stonington, strandde, gisteren morgen omstreeks 3 uren, op Race Point, Fisher's Island. Het heeft drie lekken, en is thans gedeeltelijk met water gevuld. De passagiers hebben zich alle op Fishers Island gered. De plaats, waar het ongeluk voorviel, ligt ongeveer eene halve mijl van de plek, waar in 1847 de *Atlantic* verging. De stoombooten *Ocean Belle* en *Osceola* gingen de *Van der Bilt* helpen, doch zij konden er door de hooge zee niet bijkomen.

Later.—De kotter *James Campbell*, van deze stad, bezocht heden den *Van der Bilt*, en keerde ten een ure terug, brengende de V. S. mail mede, die met den exprestrein naar Boston werd gezonden. De kapitein van den kotter zegt, dat hare officieren vrees koesterden, dat de boot geheel zal verloren zijn.

ST. LOUIS 5 Jan. De correspondent van de *Democrat* schrijft uit Ossawatomie, dat kapitein Hamilton, de aanvoerder der bende die laatstleden Mei de afschuwelijke moorden bij Chouteau's handelspost bedreef, thans hoeft post gevat in zuidelijk Kansas, met een groot corps vermetele kerels, en reeds verscheidene gewelddadigheden heeft gepleegd. — Baily, een vrijstaatsman, die beschuldigd werd van negers uit Vernon county, Missouri, te hebben gestolen, is vermoord, en het huis van Bloomfield, een rijke vrijstaats inwoner van Vernon county, uitgeplunderd en verbrand. Men zeide, dat Montgomery bezig was met een corps te ligten, om den inval van Hamilton te keer te gaan, en dat beide partijen besloten hebben te vechten.

— Berigten uit de stad Kansas behelzen, dat eene bende Jayhawkers (meerkol-venters), onder Brown, verleden Donderdag, eenen inval deed in Bates co., Missouri, en vier paarden stal van Jesse Jackson en zijn huis verbrandde.

Men zegt op goed gezag, dat gouverneur Medary vier compagnien dragonders naar die streek heeft gezonden; alsmede gelast heeft in de counties Linn en Bourbon vier compagnien militie te ligten, waarvoor reeds officieren zijn aangesteld. Hij heeft aan den secretaris van oorlog getelegrafeerd, wapenen en ammunitie van St. Louis te zenden, hetgeen geschied is. Men verwacht, dat deze compagnien voor eenigen tijd onder de krijgswet zullen blijven.

Een geloofwaardig persoon uit de nabuurschap van Fort Scott stelt de zaken aldaar voor als even zoo gelijk in den tijd van den beruchten Murrell. Het gansche land is verdeeld in Jayhawkers en anti Jayhawkers. De eersten bedrijven alle soorten van wandaden en worden openlijk gesteund door eenige Methodisten predikanten en vele achtingswaardige lieden. De Jayhawkers verdedigen hunne daden als eene voorgenomene weerneming voor nog ergere euveldaden, die door de proslavernij partij aan hen worden uitgeoefend als deze de meerderheid heeft. De proslavernij partij heeft nog de meeste posten in bezit, en wordt beschuldigd van verdrukkingen. Oude vervolgingen uit hoofde van vroegere moeijelijkheden, die nog aanhangig zijn, zijn eene groote reden van ontevredenheid.

WASHINGTON, 6 Jan. De heer Colfax, van Indiana, diende in het Huis een wetsontwerp in ter voorziening in een territoriaal gouvernement voor Colona, (Pike's Peak.) Het werd naar de commissie van territoren verwezen.

— 7 Jan. De heer Seward bood in den Senaat een verzoekschrift aan van New York, ter gunste van de Homestead en Old Soldier's Bill.

LOUISVILLE, Ky. 6 Jan. Gisteren brandden te Memphis, tusschen de Adams en Washington straat, twaalf gebouwen af. Verlies $200,000. Verscheidene personen werden door de vallende muren gekwetst.

ST. LOUIS, 7 Jan. Gouverneur Stewart zond gisteren den Senaat eene boodschap over, waarin de jongste plunderingen, die aan de burgers der grens counties, door bandieten uit Kansas onder Montgomery en Brown, aan de burgers der grens counties bedreven zijn, worden opgegeven. Er werd onmiddelijk eene bill gerapporteerd, waardoor de Gouverneur gemagtigd wordt, vrijwilligers op te roepen, om personen en eigendom te beschermen en den inval terug te slaan—waarvoor $30,000 werd beschikbaar gesteld.—De bill zal waarschijnlijk van daag doorgaan.

IJSSELIJK, IJSSELIJK! — De oogenblikkelijke vernieling van menschenlevens en eigendom, was het eenigste gevolg niet van de vreesselijke ontploffing van het kruidmagazijn te Havana, op den 29 September ll. Op den 23 December ll. werden de lijken van acht en twintig menschen van onder de puinen opgegraven, die waarschijnlijk den hongerdood gestorven waren, daar zij zich in een toestand bevonden, waarin zij lucht krijgen en zich vrij bewegen konden.

Wij hebben voor ons het Januarij nommer van Godey's Lady's book. Dit aan de schoone sekse gewijd maandwerk houdt zijnen roem op meer dan buitengewone wijze staande. Het aantal en de keurige uitvoering der zoo tot verfraaijing als tot opheldering dienende platen, de kiesche smaak in de keuze der stukken, de netheid die over het gansche werkje ligt, de geringe prijs, dat alles zijn lokmiddelen, om er op in te teekenen.

Men zende slechts $3 aan L. A. Godey, 323 Chesnut street, Philadelphia, en men heeft alle maanden een werkje van bij de 100 bladzijden, de inteekening waarop u nooit berouwen zal.

The "Great Republic Monthly."

„Onder dezen naam is een nieuw Engelsch maandwerk in het licht verschenen, zijnde de opvolger van "Emerson's Magazine" en "Putnam's Monthly", welker uitgave gestaakt is. Wij hebben het eerste nommer, dat voor Januarij, voor ons, en moeten getuigen, dat wij in langen tijd zulk een keurig maandwerk, zoo wat inhoud als wat platen betreft, niet in handen hebben gehad. De met platen opgehelderde artikelen zijn "the History of the Great Republic"; "Sir Christopher Wren"; "The Rag Pickers of New York"; "Spain and Mule-back Glances beyond the Pyrenees"; "Jerusalem"; en "Seven Years in ye Western Land". Men vindt er ook in eene modeplaat voor Januarij, en een lied met de muzijk daarbij "Song of the Great Republic." Zeventig der beste schrijvers leveren bijdragen aan dit fraaije werk.

De uitgevers zijn de heeren Oakesmith & Co., 112 and 114 Williamstreet, New York.

De voorwaarden van inteekening zijn als volgt:

Boekdeelen.—Elke zes nommers zullen een boekdeel uitmaken van 700 bladzijden groot 8 vo., te beginnen met Januarij.

Prijs.—Een enkel exemplaar	$0,25
Bij inteekening, 1 exempl., 1 jaar	3,00
Clubs, 2 exempl., een jaar	5 00
" 3 " "	7,00
" 4 " "	9,00
" 5 " "	10,00

De inteekeningsprijs vooruit te betalen.

Wij aarzelen niet dit keurige maandwerk onzen Engelsch lezende landgenooten aan te bevelen.

WEERKUNDIGE WAARNEMINGEN.

Te Sheboygan.

DES MORGENS BIJ ZONSOPGANG.

Januarij 1859		Fahrenheit.
Dingsdag	4	19½
Woensdag	5	26
Donderdag	6	15
Vrijdag	7	14
Zaturdag	8	6
ZONDAG	9	1½
Maandag	10	14

DES MIDDAGS TEN 1 UUR.

Januarij 1859		Fahrenheit
Dingsdag	4	27
Woensdag	5	26
Donderdag	6	15
Vrijdag	7	14
Zaturdag	8	7
ZONDAG	9	13
Maandag	10	19

DES AVONDS BIJ ZONSONDERGANG.

Januarij 1859		Fahrenheit.
Dingsdag	4	26
Woensdag	5	26
Donderdag	6	+22
Vrijdag	7	8
Zaturdag	8	2
ZONDAG	9	7
Maandag	10	23

MARKTPRIJZEN.

Wekelijksch verbeterd door Bacot & Sprangers.

Sheboygan, Wis., den 12den Januarij 1859

Blanke Winter Tarwe,	℔ bushel	$ 1,00 @ 1,10
Roode W. en Z. Tarwe,	" "	– 0,80 @ 0,90
Rogge,	" "	– 0,60 @ 0,65
Gerst	" "	– 0,50 @ 0,60
Haver	" "	– 0,36 @ 0,40
Ind. Koren,	" "	– 0,50 @ 0,60
" in Aren,	" "	– 0,22 @ 0,52
Witte Boonen,	" "	– 0,50 @ 0,65
Erwten,	" "	– 0,55 @ 0,63
Aardappelen,	" "	– 0,35 @ 0,38
Gras Zaad,	" "	– 1,25 @ 1,50
Droege Appels	" "	– 2,75 @ —
Groene Appels,	℔ barrel	– 3,00 @ 4,00
Spek [mess]	" "	– 0,00 @ 0,00
Zout,	" "	– 0,00 @ 2,00
Wit Visch,	" "	– 2,50 @ 0,00
Winter Tarwe,	" "	– 4,50 @ 5,50
Meel extra 2de kwaliteit,	" "	– 3,25 @ 3,75
" super fijn,	" "	– 2,50 @ 3,00
Roggemeel,	" "	– 0,00 @ 4,50
Boekweitmeel,	" 100lbs.	– 0,00 @ 1,50
Ind. Korenmeel,	" "	– 1,00 @ 1,25
Vleesch	" "	– 4,00 @ 4,50
Spek	" "	– 4,00 @ 5,00
Boter		– 0,10 @ 0,12
" versch	℔ lbs.	– 0,10 @ 0,12
Geslagte Varkens,	" "	– 4,00 @ 5,50
Hammen,	" "	– 0,08 @ 0,09
Eijeren,	per dozijn	– 0,14 @ 0,16
Timmerhout	" M.	– 6,00 @ 10,00
Shingles	" "	– 1,25 @ 1,50
Hooi	" ton	– 6,00 @ 7,00
Hout,	" cord	– 1,25 @ 0,00

Advertentien.

Heden overleed in den ouderdom van 44 jaren mijn geliefde man JACOB MAASDAM. Eene ziekte van weinige dagen maakte een einde aan zijne aardsche loopbaan, mij nalatende zes kinderen.

M. MAASDAM,
geb. BREURE.

Pella, 30 December 1858.

Algemeene en bijzondere kennisgeving.

NIEUWE GOEDEREN.

Op heden bekomen

BIJ

A. P. LYMAN.

27 October 1858. 455

Bille Williams,

ADVOCAAT en PROCUREUR,

Practiseert voor alle Geregtshoven in

In dezen Staat, en belast zich voornamelijk met het invorderen van verschuldigde gelden.

SHEBOYGAN. WISCONSIN.

den 21sten Junij 1858. 437tf.

A. H. C. BROCKEN,

32 CLIFF STREET, NEW YORK,

FABRIKANT VAN GLAZEN SPUITEN, HOMOEOPATISCHE FLESCHJES, MATEN, TREGTERS, ENZ.

Glaswerk voor apothekers, droogisten, parfumeurs, photographen, enz. Groen glaswerk bij het pak. Voor den handel wordt een ruim rabat gegeven. Er worden bestellingen in het land van Droogisten en koopliedon verzocht. Prijscouranten worden op aanvraag gezonden. 32 m3

DE GROOTSTE

NOOIT ZOO GEZIENE

publieke

VERKOOPING!

estaande uit

andbouw- en huishoudelijke voorwerpen, mede

vee, hooi, stroo enz.

zal door den ondergeteekende gehouden worden, op **Maandag** den 14 Februarij 1859,

op de Farm van den heer SPRINGER, town Holland. Daar er een buitengewoon crediet wordt verleend, en ik zelf mij met het innen der gelden belast, hoop ik, dat de te verkoopen voorwerpen bijzonder snel zullen van de hand gaan. Het volgende noem ik slechts op van het vele ten verkoop aangebodene, als:

wagens, sleden, ploegen, paardentuigen, suikerketels, enz., enz.

alsmede glazenkasten en kleederkasten, bureaux,

schommel-, congres-, kantoor-, en gewone stoelen.

gelijk ook zeer fraaije

Fancy tafels en gewone tafels.

Den Farmers eene gewenschte gelegenheid gevende, om zich van goedkoope en goede gereedschappen te voorzien, verzoekt om eenen talrijken toeloop

ERNST RIETOW.

Sheboygan, 4 Jan. 1859.

Ook zal ik te gelijker tijd mijne 148 acres groote Farm, in Town Wilson, in kleine perceelen verkoopen.

E. R.

HET GROOTE WEEKBLAD!

DE

NEW YORK WAVERLEY,

EN

LITERARY HOME CIRCLE.

GEWIJD AAN HET ROERENDE, HET SCHOONE, HET LEERRIJKE EN HET BESCHAAFDE.

Het doel van dit blad is eenen letterkundigen gids voor elken huiselijken kring in het land te leveren—een wekelijkschen *vriend*, die alles en allen aanroert—eene leerzame en onderhoudende "smulpartij van goede dingen;" eene keurige *bouquet* van alles dat rijk en zeldzaam is in kunst en letterkunde, oorspronkelijke verhalen, vertellingen, romans, poezij, vermakelijke Anecdotes, Wetenschap, Binnen- en Buitenlandsch Nieuws,

GEEST EN GEVOEL.

Onzijdig in de Politiek; vrij van alle partijdigheid, en toch stout en onafhankelijk. Elke aflevering van dit keurig model van kunst zal acht super royale quarto bladzijden beslaan, op fijn gesatineerd papier, en zal

FRAAI GEILLUSTREERD

worden door de eerste kunstenaars der eeuw. Dezelfe kolommen zullen gevuld worden door de keurigste voortbrengselen van

AMERIKAANSCHE EN EUROPESCHE SCHRIJVERS,

die opzettelijk voor dit blad zijn aangenomen, tegen ontzaggelijke kosten, aldus den hoogsten graad van zedelijkheid, en den edelsten smaak verzekerende.

Een groote trek, die de

NEW YORK WAVERLEY,
EN LITERARY HOME CIRCLE,

boven alle andere bladen onderscheidt, zal zijn de in het lichtgeving der onvergelijkelijke romans van Sir Walter Scott;

DE "WAVERLEY NOVELS,"

een heel boekdeel (dat afzonderlijk tweemaal zoo veel als dit blad kost,) zal in den tijd van zes maanden compleet zijn, in verbindtenis met, en zonder in het minst te hinderen aan eenen overvloedigen voorraad van het *eenige* en het oorspronkelijke,—zoo veel als ieder een tijd kan vinden of geneigdheid om te lezen.

Voorwaarden, Twee dollars in het jaar; een dollar voor zes maanden—onveranderlijk in vooruitbetaling.

"DE NEW YORK WAVERLEY"

wordt elken Zaturdag uitgegeven door

B. BAKER & CO. { 121 Nassau St., New York. 15 Brattle street, Boston.

Gen. C. F. HENNINGSEN.
[Van nicaragua,
Kolonel G. W. CROCKETT,
A. D. MUNSON,
CHARLES BURDETT,
THOMAS DUNN ENGLISH, M. D.,
HENRY CLAPP, Jun,
GEORGE ARNOLD,
SAMUEL YOUNG,
Miss SOUTHWORTH,
Miss ANNA WHELPLEY,
Miss VIRGINIA VAUGHAN,
Miss DI. VERNON,
Miss HATTIE CLARE,
FINLEY JOHNSON,

Schrijven slechts voor

GOLDEN PRIZE.
GOLDEN PRIZE.
GOLDEN PRIZE.
GOLDEN PRIZE.
GOLDEN PRIZE.
GOLDEN PRIZE,

THE

GOLDEN PRIZE

ILLUSTRATED.

Het New Yorksche weekblad Golden Prize is een der grootste en beste letterkundige bladen van den dag—in imperiaal quarto, bevattende acht *bladzijden* of *veertig kolommen*, van de belangwekkendste en boeijendste leesstof, uit de pen van de eerste schrijvers van den dag.

fraai geillustreerd, elke week.

EEN GESCHENK,
WAARD VAN 50 CENTS TOT $500 00

zal aan elken inteekenaar gegeven worden, onmiddelijk na de ontvangst des abonnementsgelds. Dit wordt geschonken tot een aandenken van vriendschap, en niet tot een lokaas om inteekenaars te krijgen.

VOORWAARDEN.

Een exemplaar voor een jaar	$2 00 en 1 geschenk.	
" " " twee "	3 50 en 2 geschenk	
" " " drie "	5 00 en 3	"
" " " vier "	8 00 en 5	"
EN VOOR CLUBS,		
Drie exemplaren, een jaar	$5 00 en 3	"
Vijf " "	8 00 en 5	"
Tien " "	15 00 en 10	"
Een en twintig " "	30 00 en 21	"

De weg te geven artikelen zijn vervat in de volgende lijst:

2 pakken goud, bevattende	$500 00 elk.
5 do do do	200 00 "
10 do do do	100 00 "
10 Patent Lev. Hunt. Cas. horlogies	100 00 "
20 gouden horlogien	75 00 "
50 do do	60 00 "
100 do do	50 00 "
300 do dameshorlogien	35 00 "
200 zilveren Hunt. Cas. horlogien	30 00 "
500 zilveren horlogien	$10 00 tot 25 00 "
1000 goud. kettingen allerlei	$10 00 tot 30 00 "

Gouden sloten, braceletten, broches, oorbellen, borstpelden, lobspelden, mouwknoopen, ringen, hembdsknoppen, horlogie sleutels, gouden en zilveren vingerhoeden; en eene verscheidenheid van andere artikelen, waard van 50 cents tot $15 elk.

Wij zullen ieder een, die ons vijftig inteekenaars zend, tegen $2 elk, een gouden horlogie schenken, waard $40; aan ieder een, die ons 100 inteekenaars zend, van $2 elk, een gouden horlogie, waard $90. Elke inteekenaar zal ook een geschenk krijgen. Onmiddelijk na de ontvangst van het geld zal des inteekenaars naam geboekt worden, en binnen eene week zal hem het geschenk *per post of express, franco* worden toegezonden.

Alle berigten te adresseren aan

M. B. DEAN,

Uitgever,

335 Broadway, New York.

Eens in de maand voor een jaar, de binnenzijde.

1y 366

GELDINNINGS BEKENDMAKING.

Alle mij verschuldigde gelden moeten voor den eersten October e. k. in graan of in contanten betaald, of zekerheid voor dezelven gegeven worden, in gebreke waarvan ik genoodzaakt zal zijn ze te laten invorderen.

A. P. LYMAN.

Sheboygan, den 15den Aug. 1858.

Circulaire van Dr. James M. Jarrett, VAN HET NEW YORKSCHE GASTHUIS VOOR LONGZIEKEN (*New York Lung Infirmary.*)—Mijne betrekking gedurende de laatste acht jaren in de bovengenoemde inrigting, als geneesheer en chef, en een twaalfjarig tijdperk van standvastige toewijding aan de genezing van longtering en de met haar verwante ziekten, benevens mijne weergalooze *gelegenheden* en voordeelen van ziektekundig onderzoek—niet weinig geholpen door een volmaakt stelsel van *geneeskundige inademing*—heeft mij in staat gesteld, om tot eene beslissende, regtstreeksche en gelukkige wijze van behandelen te geraken ter stellige en grondige genezing van alle ziekten der *strot, longen en luchtpijpen.* Door inademing worden de damp en de genezende eigenschappen der geneesmiddelen regtstreeks tot de zieke deelen en derzelver bekleedsel gebragt. Ik raad het gebruik van eenigerlei geneeskundige inademing niet aan, met uitsluiting van eene *algemeene behandeling;* en ofschoon ik haar als eene nuttige medehulp beschouw in de behoorlijke behandeling dier vreesselijke en dikwijls doodelijke ziekten, keur ik het toch zeer noodzakelijk, dat elke lijder het voordeel heeft van beiden, algemeene en plaatselijke behandeling. De uitslag mijner behandeling in de bovengenoemde ziekten, en de groote naam der inrigting, waarover ik zoo lang de eer heb gehad te presideren, zijn te wel bekend, om eenige lofrede van mij noodig te hebben. Op verzoek van vele ambteloozen- en beroepsvrienden, door wier menschlievenden bijstand het bovengenoemd liefdadig gesticht lang en milddadig ondersteund is, en na eene gepaste overweging, heb ik besloten zoodanige schikkingen te maken, dat de vruchten mijner ondervinding en behandeling er door binnen het bereik van allen zullen worden gebragt, en mij niet te bepalen, gelijk tot hiertoe, slechts bij hen, die in het gasthuis kwamen, of die in staat waren, om mij in mijn kantoor te bezoeken. Daarom hopende, dat deze schikking eene algemeene voldoening zal geven, zoowel aan mijne beroepsbroeders als aan het publiek, wilde ik ten slotte eerbiediglijk bekend maken, dat *men nu met mij kan raadplegen, zoo in persoon als per brief,* over alle bovengemelde ziekten, en dat de geneesmiddelen, dezelfde die in de inrigting gebruikt worden, bereid om voor elk afzonderlijk geval geschikt te zijn, *inadem dampen, geneeskundige inademers* enz., enz., per expres naar elk gedeelte der Vereenigde Staten of der Canada's zullen gezonden worden. Voorwaarden.—Mijne voorwaarden van behandeling per brief zijn als volgt: $12 in de maand voor elken patient, waaronder zullen begrepen zijn voldoende artsenijen voor het gebruik van eene maand; alsmede inadem damp, en een inademingstoestel. Betaling als volgt: $6 te betalen aan eenen expres Agent bij ontvangst van de kist medicijnen, en de overige $6 bij den afloop der maand, als de lijder genezen, of geheel met de behandeling te vreden is. Lijders kunnen, door een volledig verhaal van hun geval en deszelfs verschijnselen te geven, zoo goed per brief als bij een persoonlijk onderzoek behandeld worden. Lijders, die van Dr. Jarrett's behandeling gebruik maken, kunnen op eene onmiddelijke en blijvende verligting rekenen, daar hij zelden een geval over de dertig dagen behoeft te behandelen. Brieven om raad worden terstond beantwoord. Om verdere bijzonderheden adressere men aan

JAMES M. JARRETT, M. D.,
No. 280 Broadway, Cor. Twelfth Str., N.Y.

P.S.—Geneesheeren en anderen, die in de stad komen, worden eerbiediglijk uitgenoodigd, om het gasthuis te bezoeken, alwaar vele belangrijke gevallen kunnen gezien worden, en waar onze *verbeterde toestel* ter inademing van medicijnzwangere damp kan gezien en onderzocht worden. 32 m6

HEETE & KOUDE KOORTS,

aan welke, over een groot gedeelte van den aardbol, de menschen lijden, is het gevolg van eene ziekelijke werking in het gestel, voortgebragt door eene giftige smetstof van plantaardige ontbinding. Deze uitwaseming wordt gebaren uit de werking van zonnehitte op vochtigen grond, en stijgt met de waterdampen uit denzelven op. Terwijl de zon beneden den gezigteinder is, houden deze dampen zich nabij de oppervlakte der aarde op de giftstof wordt met dezelven, door de longen, in het bloed opgenomen. Daar werkt zij als een prikkelend vergift op de ingewanden en afscheidende organen van het ligchaam. De lever wordt stijf en laat af van niet alleen deze giftstof, maar ook de gal, uit het bloed af te scheiden. Beiden, de giftstof en de gal, hoopen zich in den bloedsomloop op, en brengen hevige wanorden in het gestel te weeg. De milt, de nieren en de maag sympathiseren met de lever, en raken ook van haar stel. Eindelijk dringt het instinct van ons organismus, als het ware eene poging doende om de schadelijke vermenging uit te drijven, al het bloed van het ligchaam in de inwendige afscheidende deelen te zamen, om deze te dwingen dezelve uit te werpen. Het bloed verlaat de oppervlakte, en snelt met een ophoopend geweld naar de centrale organen. Dit is de *huiverigheid*. Doch dit mislukt. Dan volgt de *koorts*, in welke het bloed de centrale organen verlaat en naar de oppervlakte snelt, als het ware eene andere poging doende, om het prikkelend vergift door het andere groote afscheidende deel—de huid—uit te drijven. Ook dit mislukt, en het gestel laat uitgeput de poging varen, en wacht op het herstel der krachten, om op eenen anderen dag de wanhopige poging te herhalen. Dit zijn de aanvallen of paroxysmen van heete en koude koorts. Zoodanige wanorde van het gestel zal natuurlijk de gezondheid ondermijnen, als dezelve niet wordt weggenomen.

Wij hebben getracht een tegengift te vinden, en hebben het gevonden,

Ayers Koortsmiddel,

dat de boosaardige giftstof in het bloed neutraliseert, en de lever prikkelt, om het uit het ligchaam te drijven. Gelijk het moest, *geneest* het deze droevige ongesteldheid met volkomene zekerheid. En het doet meer, of liever doet wat van meer dienst is voor hen, die aan deze besmetting onderhevig zijn. Als het bij tijds wordt ingenomen, verwijdert het hetzelve uit het gestel zoodra het opgeslorpt is, en houdt dus hen, die het gebruiken, vrij van deszelfs aanvallen, houdt het gestel gezond ofschoon aan de ziekte blootgesteld. Bij gevolg geneest het niet alleen, maar behoedt tegen de groote verscheidenheid van ongesteldheden, die door dezen boosaardigen invloed worden voortgebragt, zoo als tusschenpoozende koorts, rilkoorts, sluipkoorts, periodieke hoofdpijn, of galachtige hoofdpijn, galkoorts, zenuwpijn, Rheumatismus, jicht, blindheid, tandpijn, oorpijn, zinkings, aamborstigheid, hartkloppingen, pijnlijke aandoeningen der milt, vrijsterziekte, koliek, verlamming, en pijnlijke aandoeningen van maag en darmen, alle welke, als zij hieruit voortkomen, bevonden zullen worden meer of min een tusschenpoozend karakter aan te nemen. Dit "Koortsmiddel" neemt de oorzaak dezer ongeregeldheden weg, en geneest de ziekte.

Dit volbrengt het, door de afscheidende organen aan te zetten, tot de uitdrijving van de giftstof uit het gestel; en deze organen worden trapsgewijze er aan gewoon gemaakt, dezen hunnen pligt uit eigen beweging te doen. Daaruit vloeit voort wat men *acclimatisering* noemt. De tijd kan hetzelfde doel bereiken, maar dikwijls is het leven niet lang genoeg, of wordt in de poging opgeofferd, terwijl dit "Koortsmiddel" het in eens doet, en met veiligheid. Wij hebben groote reden om te gelooven, dat dit een zekerder, zoo wel als een veiliger middel is voor de gansche klasse van ziekten, die door miasmatische besmetting veroorzaakt zijn, dan eenig ander, dat ontdekt is; en het heeft nog een ander voordeel voor het publiek, en wel, dat het even goedkoop is als goed.

BEREID DOOR

DR. J. C. AYER EN CO.

LOWELL, MASS.

Prijs een Dollar de flesch.

Ayers Cherry Pectoral

heeft zich zulk eenen naam verworven, wat betreft het genezen van allerhande Keel- en Long Ziekten, dat het geheel onnoodig is, overal waar het gebruikt wordt, de bewijzen op te tellen van deszelfs deugden. Daar het door deze gansche streek lang gebruikt is, behoeven wij niet meer te doen, dan het volk te verzekeren, dat deszelfs goede naam zoo goed als ooit wordt gehandhaafd, en dat men er zich op verlaten kan, dat het voor hunne redding alles zal doen, wat men ooit bevonden heeft dat het doet.

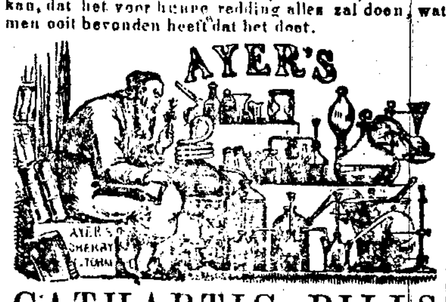

CATHARTIC PILLS

VOOR ALLEN WAARTOE EEN BUIKZUIVERINGS MIDDEL NOODIG IS.

Voor hardlijvigheid;
Voor bedorvene spijsvertering;
Voor geelzucht;
Voor eene vuile maag;
Voor hoofdpijn;
Voor den rooden loop;
Voor spijsloop;
Voor aanbijen;
Voor klierziekte;
Voor daar uit voortspruitende ongesteldheden;
Voor het rheumatismus;
Voor huidziekten;
Voor ongesteldheden der lever;
Voor waterzucht;
Voor uitslag, builen en hautworm;
Voor wormen;
Voor jicht;
Voor eene zwakke maag om voor het eten in te nemen;
Voor zenuwpijn;
Voor scherpten in het bloed.

Zij zijn met suiker bekleed, zoodat de lastigste innemer ze met genoegen slikken zal, en zij zijn het best openend middel der wereld voor alle oogmerken van een huismiddel.

Prijs 25 cts de doos: zes dozen $1,00

Een aantal geestelijken, geneeskundigen, staatslieden en uitstekende personen hebben hunne namen verleend, om van de onvergelijkelijke nuttigheid dezer geneesmiddelen te getuigen, maar onze plaats alhier laat ons niet toe dezelven hier in te lasschen. De hieronder opgenoemde agenten geven voor niet almanakken uit, waarin zij zijn opgegeven; ook met volledige beschrijvingen der bovengenoemde ziekten, en de behandeling, die tot derzelver genezing moet gevolgd worden.

Laat u niet door beginsellooze kooplieden met andere bereidingen afzetten, waarbij zij meer verdienen. Vraagt *Ayer's*-middelen, en neemt geene anderen. De zieken hebben de beste hulp noodig, die er is, en die moeten zij hebben.

Bereid door

Dr. J. C. Ayer & Co.,
LOWELL, Mass.

Alle geneesmiddelen zijn te koop bij

W. H. Davis, Sheboygan, Wis.
P. H. Smith, Plymouth.
N. C. Farnsworth & Co., Sheboygan Falls.
Keach & Steavens, Greenbush.
J. Henkelman Wolters, Pella, Iowa;
John Rice, Milwaukee, en alle Drugisten.

1858. Nieuwe voorraad van Goederen. 1858

De ondergeteekenden maken hiermede hunnen vrienden en het publiek in het algemeen achtingsvol bekend, dat zij

In hun nieuw Steenen Gebouw,

hunnen winkel op nieuw gevuld hebben en thans weder ruim gesorteerd zijn, in

GROCREIJEN & PROVISIEN,

Glas- en Aardewerk, Vensterglas, Verwstoffen, Houten waren en Sterke Dranken in soorten;

en welke goederen in den groot- en klein-handel tegen uiterst lage prijzen zullen verkoopen.

Daar wij onze waren regtstreeks uit het Oosten ontvangen, hopen wij onze begunstigers zoo prompt en civiel te kunnen bedienen, als eenige andere winkel in Sheboygan.

Voor allerlei producten betalen wij de hoogste prijzen.

Sheboygan, 2 Febr. 1858. JOSEPH SCHRAGE & Co.

PLEISTER.

200 BARRELS,

TE KOOP.

OP TIJD!

427 tf. A. P. LYMAN.

GROOTE

TOELOOP.

"Vriend, waar gaat gij naar toe!"
"NAAR

A. P. LYMAN'S

Ik heb heden $10 geleend, tegen vijf percent in de maand, en die ga ik daar uitgeven voor eenigen zijner goedkoope goederen; hij verkoopt tegen inkoopsprijs, voor contant, en niet anders dan contant geld. Lyman borgde mij altijd als ik geen geld had, en nu wil ik bij hem tot de laatste cent uitgeven die ik heb.—Ik weet dat ik wel wat van mijne oude schuld behoorde af te doen, maar dat doe ik niet: hij zal alles hebben."

SAM.

Sheboygan 12 April, 1858. 427 tf.

Extract van Koffij,

VAN

F. FELIX & ZOON
TE PITTSBURGH, Pa.

Onze geachte Landgenooten maken wij bijzonder opmerkzaam op dit in de gansche Vereenigde Staten van Noord Amerika met den grootsten roem bekende KOFFIJ EXTRACT, hetwelk sedert 16 jaren in meest alle Engelsche, Iersche, Fransche en Duitsche huisgezinnen algemeen gebruikt wordt. Ook in de meeste Hollandsche familien is dit Koffij-Extract, onder den naam van *Stroop-Koffij*, met roem bekend.

Door dezelver gebruik bespaart men meer dan de helft Koffij en wordt de smaak verbeterd. Vereenigd gebruikt is het ook een gezondere drank dan koffij alleen.

Depot-houders van ons Koffij-Extract voor de Staten Wisconsin en Michigan zijn de heeren SCHRAGE & Co. te Sheboygan, Wis., en L. DOOGE, te Grand Rapids, Mich., bij wie men het echte artikel in 't groot en in 't klein kan bekomen.

Als bewijs der deugdelijkheid van hetzelve willen wij slechts melden, dat wij sedert de fabricatie van dit artikel reeds **vier gouden medailles** op verschillende tentoonstellingen van kunst en nijverheid hebben ontvangen.

333 tf. F. FELIX & ZOON.

BOEKBINDER.

Diegenen welke boeken hebben in te binden, kunnen dit gedaan krijgen in de Nieuwsbode drukkerij, door

22 Sept. '57. FRED. LOSSIUS.

Jos. Baker & Co.

hebben altijd voor handen eene uitgezochte partij paarden, die ten hoogste geschikt zijn voor werk- of voor pleizier-paarden. Zij bieden dezelven tegen zeer lage prijzen te koop aan en noodigen hunne hollandsche vrienden uit, hunnen voorraad te komen bezien.

Sheboygan, den 21sten Julij 1858. 437tf.

GEVRAAGD.

Een oppassend man met eenige geldmiddelen, die het KALKBRANDEN verstaat en met DEN BOUW DER OVENS bekend is, wordt de gelegenheid aangeboden, om zich van een goed bestaan te verzekeren.

Addresseer G. VAN STEENWIJK, Newport, Sauk County, Wisconsin. 426tf.

IJZERGIETERIJ

VAN

JOSEPH KELLER.

Bij dezen maakt de ondergeteekende bekend, dat in zijne ijzergieterij, in de center straat, Sheboygan, te bekomen zijn PLOEGEN, WAGENS, en allerlei LANDBOUW-GEREEDSCHAPPEN en GEGOTEN IJZERWAREN van de beste hoedanigheid en tegen eenen zeer civielen prijs.

JOSEPH KELLER.

Sheboygan, 22 Maart, 1858. n8 tf

D. M. HANSCOM,

KRUIDENIERSWAREN

en

Mondbehoeften,

in het groot en klein.

De eerste deur naast de Bank of Sheboygan,

in

PENNSYLVANIA AVENUE,

SHEBOYGAN. WISCONSIN

G. P. H. Zahn. Henry Hospers

ZAHN en HOSPERS.

Zijn gereed om te koopen, verkoopen of informatien te geven, met betrekking tot loten, farms, prairie en bosch landen in Central Iowa en bijzonder in de omstreken van Pella. — Als ook tot het huren en verhuren van farms en huizen in de Hollandsche Kolonie Pella en in het algemeen in Marion County, Iowa.

Bijzondere aandacht zal gegeven worden aan het invorderen van gelden, het betalen van belastingen, het afdoen van Hypotheken, het nazien van bewijzen van eigendom, het adsisteren van voogden en executeuren in het beheeren van nalatenschappen, het aanvragen en veranderen van wegen, het opmaken van stukken van Notarielen aard, zoo wel voor de Vereenigde Staten als Nederland enz. enz.

Pella, - - - - - - - - - - - - Iowa.
den 29den Junij 1858. 438tf.

AUGUST POTT,

OPENBAAR NOTARIS,

maakt wissels over naar Europa,

belast zich met de zorg voor den overtogt van daar naar

de

VEREENIGDE STATEN,

benevens andere commissien vice versa,

drijft ook een agentschap voor den koop en verkoop van

LANDERIJEN,

het betalen van

BELASTINGEN, enz.

Sheboygan. Wisconsin

Bij den uitgever van dit blad zijn te bekomen nog eenige exemplaren van het volgende vraagboekje voor kinderen, tegen 12 ct. het stuk en 10 cents bij het dozijn:

KORT ONDERWIJS

IN DE LEERE DER WAARHEID EN DE praktijk der Godzaligheid,

BENEVENS DE HISTORIE DER HEILIGE SCHRIFT,

Ten dienste van de jonge kinderen der gemeente JESU CHRISTI.

TARWE!!

Er wordt contant geld betaald voor tarwe en koren, in mijnen molen te Sheboygan Falls.

A. P. LYMAN.

Sheboygan, 15 August 1858.

ren van voorname lieden zaten er in, die met fonkelende oogen naar de duizenderlei heerlijkheden in de kramen en op de golvende menigte zagen, die, hoofd aan hoofd, zich, in een bont gewemel, onafzienbaar uitstrekte.

"O, hoe prachtig is dat alles!" riep Helena, en klapte vrolijk in de handen. "Dat er hier zoo veel te zien en te bewonderen zou zijn, had ik niet gedacht, ofschoon ik mij eene levendige voorstelling van alles trachtte te maken... Zie maar eens, moeder, naar deze kraam met tinnen soldaten! Daar staan zij in gansche regimenten——Ruiters, voetsoldaten en kanoniers—huzaren en Uhlanen! Hoe wonderlijk zou het zijn, als zij allen op eens levendig werden en aan het vechten gingen! Wat zou dat een schrik baren, onder al die vele toeschouwers hier!"

Helena lachte over haren dwazen inval, en drong toen verder voort naar eene prachtig opgesierde kraam, waar het oog door den glans van gouden en zilveren kostbaarheden bijna verblind werd.

"Het moeten rijke lieden zijn, die hier hunne inkoopen doen," zeide zij. "Hoe veel geld moeten zij hebben, om deze kostelijke dingen te betalen, die hen niet eens tot iets dienen kunnen, daar zij voor het dagelijksche, gewone gebruik toch zeker veel te fijn en te breekbaar zijn. — Deden zij nu niet beter, van hunnen overvloed aan de armen te schenken en hun eenen vrolijken, gelukkigen dag te bereiden, in plaats van zich van zulke onnoodige dingen te voorzien? Zeker, als ik rijk was, zou ik er mijn genoegen eer in zoeken, dan in prachtvol huisraad, dat toch maar is om aan te zien."

"Wie weet, lief kind, of gij zoo denken zoudt, als gij rijk waart," zeide de moeder. "Des menschen zin is heel veranderlijk, al naar de omstandigheden en betrekkingen, in welke hij zich bevindt."

"Neen, neen, dat geloof ik niet," hernam Helena bedaard; "want het weinige, dat ik bezit, zou ik zeker gaarne met elk kind deelen, dat nog armer is dan ik. Doch zie, wat is dat moeder? O welke fraaije schelpen!"

Zij stonden thans voor eene kraam, die zij met velerlei sieraden, kistjes, doozen, en welke voorwerpen er al niet meer waren, vonden opgevuld. Allen waren met bonte schelpen, kleine en roode, versierd of van dezelven vervaardigd, en Helena kon niet moede worden, het prachtige kleurenspel der schelpen, en de smaakvolle manier, waarop zij kunstig aan elkander waren gevoegd, ten hoogste te bewonderen. Nog stond zij voor de kraam, toen plotseling een paard, dat voor eenen voorbijrijdenden wagen was gespannen, schuw werd, wild op zijde sprong, en Helena met geweld omver wierp. Het kind stiet eenen luiden kreet van schrik uit, en ieder, die zich in de nabijheid bevond, dacht, dat zij ernstig bezeerd was. Men schold op den koetsier, die juist eerst met moeite het schuwe ros weder tot bedaren had gebragt. De ontstelde moeder boog zich met ontzetting naar het bleeke gelaat haars kinds neder, en de vader wilde juist, weder eens in zijne opbruisende hevigheid vervallende, vol grimmigheid tegen den koetsier uitvaren, toen plotseling het portier des rijtuigs geopend werd, en een lief kind van vier of vijf jaren, welks aardig gezigtje van tranen overstroomd scheen, uit den wagen sprong. De oppasster zocht het wel vast te houden; maar de kleine rukte zich los, drong door de menigte menschen heen, die rondom Helena en hare moeder stonden, en vraagde driftig: "Hebt gij u zeer gedaan, lief meisje? Heeft u het ondeugende paard getrapt? Het zal gestraft worden, als ik

"Waarom weent gij, lieve moeder?" vraagde zij zachtjes, om haren vader niet in zijnen arbeid te storen, en drukte zich digt tegen hare moeder aan. "Voor mij behoeft gij het niet te verbergen als gij kommer hebt, want anders moet ik gelooven, dat gij om mijnentwil weent, dat ik ondeugend kind het ben, dat u tranen doet vergieten."

"O neen, o neen! Gij zijt mijn lief, zoet kind, dat mijn hart slechts vreugde geeft, en mijn troost is in alle ongeluk," antwoordde de moeder en drukte Helena liefdevol aan haar hart. Doch terwijl zij dit deed, stroomde ook weder haar hart over in smart en weemoed, en hare tranen vloeiden nog rijkelijker, dan zelfs voorheen.

"O zeker, moeder, ik laat niet af, voor gij mij alles gezegd hebt, wat u krenkt en smart," begon Helena weder, en streelde liefdevol en teeder de blanke wangen der moeder met hare kleine handen. "Ach, verberg niets voor mij, als gij mij niet even zoo treurig wilt maken, als gij zelf zijt."

Doch de moeder wendde het gelaat af en schudde weemoedig het hoofd. "Nu niet, nu niet," fluisterde zij. "Misschien als vader weg is, zal ik u alles mededeelen en u trachten te troosten, gij arm, lief kind."

Helena drukte nog eenen kus op de hand der moeder en sloop toen stil ter zijde, met geduld afwachtende, dat haar vader zich verwijderen zou. In hare boeken verdiept, ijlden haar een paar uren snel voorbij, en thans eindelijk stond de heer Ehrenberg van de schrijftafel op, bond zijne papieren bijeen en maakte zich gereed, om dezelven naar den advocaat te brengen. Naauwelijks was hij weg, of Helena ijlde weder naar hare moeder, en drong op nieuw bij haar aan, haar de reden harer bekommering te ontdekken.

"Ja, het baat niets, mijn lief kind," zeide deze, beide handen der kleine vattend en haar teeder aan zich drukkend. "De bittere kelk der ontzegging kan u toch niet bespaard worden, en dus is het beter, dat ik er u terstond op voorbereide, opdat gij overmorgen niet des te smartelijker wordt teleurgesteld. Zie, mijn kind, gij weet, dat wij zeer arm zijn en slechts met de uiterste inspanning ons dagelijksch brood kunnen verdienen."

"Ja, lieve moeder, dat weet ik wel," antwoordde Helena; "maar wat hindert dat? Wij hebben toch nog altijd genoeg gehad, en de lieve God zal ons ook later niet verlaten."

"Dat hoop ik, dat hoop ik, al ware het ook slechts om uwentwil, gij arme kleine!" sprak de moeder. "Ja, de Heer matigt den wind voor het geschoren lam, Hij kleedt de leliën en voedt de raven, dus zal Hij ook ons bijstaan in de diepste bedruktheid. Dat is het ook niet, deze zorg is het niet, die mij de tranen in de oogen dringt, neen, het is de smart, dat de gelukkigste avond voor goede kinderen, de heilige kersavond komen en gaan zal, zonder u, mijne goede Helena, eenige vreugde te hebben aan te schaffen. Dit, dit alleen vervult mij met innigen weemoed en laat mij de bitterheid der armoede dieper gevoelen, dan ooit."

"Maar, liefste moeder, dat moet u toch waarlijk niet bekommeren," zeide Helena, met eene luide, heldere stem, en zag met een helder oog in het door tranen verduisterde van hare moeder. "Zeker, ik heb er nog geenen eenen haar aan gedacht, dat de kersman mij iets zou kunnen brengen, en had hij mij iets gebragt, dan zou ik er mij niet over hebben kunnen verheugen, daar ik wel zeer goed weet, dat gij mijn genoegen met opofferingen zoudt hebben moeten koopen. Kom, moedertje, bedroef u zelve, daar niet om, want ik geef niets om geschenken en dergelijke dingen, als gij

Mengelwerk.

Des schoenlappers verzoeking.

Jareb Gropp zat in zijn winkeltje op zijn laag bankje, te kloppen en lustig te zingen, op zijne gewone vrolijke harte wijze. Hij was een plezierige kerel, die Jareb. Arm, dat is waar; maar juist arm genoeg om vrij van zorg te zijn. Hem kwam het overdekte bankje toe, waarin hij werkte, en desgelijks de hut met het beste dak, die er aan verbonden.—In de hut leefde hij met zijne vrouw en zeven kinderen, en in het winkeltje werkte hij vrolijk den ganschen dag. Hij was niet bang voor dieven, want hij had niets dat de moeite waard was, om het weg te halen, en hij vreesde niemand, want hij deed niemand kwaad.

Een plezierige kerel was die Jareb Gropp. Hij zong zoo als hij klopte, en zijne vrolijke noten hadden slechts muzikale welluidendheid noodig, om behoorlijk te zijn. Hij was gesnoerd naar hetzelfde model als zijne hut en zijn winkeltje. Hij was kort en dik, met een rond, glimmend, goedaardig gezigt, en met een kaal hoofd, ofschoon hij naauwelijks veertig jaren oud was.

"Tra—la—de—ra—dera!" zong Jareb,

"Tra—la—de—ral—de—ra—de—rire!" dus klonk eene stem van binnen. Jareb keek op en zag zijne vrouw.

"Juist eene vrouw voor Jareb—kort, vet, zindelijk, goedaardig en zoo gelukkig als eene koningin. Hoe arm zij ook was, was zij toch netjes gekleed, en de blos van gezondheid gloeide op hare bolle wangen.

"Schatje," zeide Jareb, "zoo iets is nog nooit gebeurd."

"Wat is het, mijn suikerpruim?" vraagde Hepsebath.

Hepsebath was haar naam, ofschoon zij hem in vele jaren niet geheel had hooren uitspreken.

"Hebt gij dien schoen gezien, mijn hartje?"

"Ja, lieverd."

"Het is het laatste werk in mijn kasteel. Ik heb geene plaats meer om eene enkele pen te slaan. Wij zullen de poorten sluiten, de ophaal brug ophalen, en de koets voor laten komen, he!"

"Meent gij dat wij gaan wandelen, mijn pepermuntje?"

"Zeker, mijn schatje."

"Zal ik mijn zijden, of mijn satijnen, of mijn nieuw fluweelen kleed aantrekken?"

"Trek ze al te maal aan, mijn pepernoot. Wij willen ons goed voordoen. Larum, lirum! Daar (een klop) dat is de laatste pen, en ouden Smith's schoenen zijn klaar. Smith—Smith—hebt gij nooit dankbaarheid gevoeld, omdat uw naam niet Smith was.—Gelukkig, hij! Verleden jaar zag ik er een Smith in de kast gestopt, omdat hij iemand bestolen had, Maar hebt gij wel ooit gehoord, dat er een Gropp in de kast heeft gezeten? Nooit. Welnu, mijn meepelsuiker, nu gaan wij. Haal de kleine Groppen."

Naauwelijks was Heppy weg, of er verscheen een man in de winkeldeur. Het was een oud, zeer goed gekleed man, geheel en al in het zwart, hebbende eenen stok met gouden knop in de hand, en dragende eenen horlogie ketting van hetzelfde kostbare metaal.

"Zijt gij een schoenlapper?" vraagde hij terwijl hij binnentrad.

"Dat was ik twee minuten geleden, mijnheer; maar ik ben nu een oude feudale baron, mijnheer! Mevrouw Gropp gaat uit rijden, mijnheer, en ik zal zij vergezellen."

"Wat blief—zijt gij de man die schoenen lapt?—Laarzen en schoenen lapt?" vraagde de bezoeker, eene schrede achteruitgaande, als of hij vreesde, dat de vreemde snaak voor hem niet wel bij het hoofd was.

"Ja, mijnheer," antwoordde Jareb, "ik ben die man.—Maar, ziet gij, mijne vrouw heeft sedert meer dan eene maand niet uit wandelen geweest. Ik had juist het laatste werk, dat er in mijn winkel was afgemaakt—ik had mij verbazend gehaast—en wilde nu juist met haar en de kleinen een kuijertje doen langs de rivier."

"Aha—ik begrijp het," zeide de oude heer glimlagchende. "Loop spoedig naar uwe vrouw en zeg haar een half uur te wachten, en ik zal haar daarvoor voldoen. Ik heb haast, De postwagen gaat binnen een uur weg, en mijne laars is uitgescheurd. Kom, onder zulke omstandigheden zult gij niet weigeren mij te helpen."

"Tra—la—de—rom! Wel, ik denk dat ik bij mijn beroep moet blijven."

Dus sprekende, verliet Jareb den winkel, en toen hij terug kwam, deed hij zijn schootsvel weder voor en ging op zijn laag bankje zitten. De oude man deed zijnen mantel af, en zette zich neder, en de schoenlapper trok hem de gescheurde laars uit. Zij was leelijk opengetarnd.—Jareb maakte zich aenen stevigen pekdraad, onderwijl lustig zingende. en toen dezelve klaar was, nam hij de laars op.

"Gij schijnt een gelukkige kerel te zijn," merkte de bezoeker aan, nadat hij eenigen tijd Jareb's goedaardig gezigt beschouwd had.

"En waarom zou ik dat niet wezen? Ik ben niemand iets schuldig—heb vermogen—en des geniet ik mijn werk. Tra—lal—de—ral—de—ral!"

"Gij hebt iets weggelegd voor eenen kwaden dag, denk ik?" vervolgde de vreemdeling.

"Ja, duizenden op duizenden dollars, mijnheer!" riep Jareb, de els eenen vreesselijken zet gevende.

"Wat? Zooveel?"

"Ha! Ik zou ze u wel eens laten zien, mijnheer, maar ik vrees dat zij vuile gezichten hebben. Zeven, mijnheer. Zeven van de goedaardigste kinderen, die gij ooit gezien hebt, mijnheer, en sterk en wild daarbij."

"Ah! Ik meende u te vragen, of gij niet een weinig geld had overgelegd, goede man. Gij schijnt oppassend en ijverig."

"Geld!" herhaalde Jareb, met een kluchtig gezigt. "Legd iemand geld over, als hij zich huizen bouwt en tuinen aanlegt? Neen, mijnheer. Of legd iemand geld over, als hij eene halve kroon daags verdient, en zeven kinderen groot brengt? Die kleinen zullen voor mij zorgen, als ik oud ben. Daarom niet gevreesd. Neen, neen

> Geld in de kast, dat heb ik niet;
> Maar 'k heb daarom toch geen verdriet;
> Ik leef toch vrolijk even zeer,
> En lach en zing en kwinkeleer,
> Zie—dia—dia—dao—zie—do!
> Ben ik dan geen gelukkig man?
> Zie—dia—zie—dao—zie—do!

Neen, mijnheer. Ik heb genoeg, en dat is meer dan vele menschen zeggen kunnen."

"Dan leeft gij tevreden van uwe geringe inkomsten?" zeide de oude man, den schoenlapper eenigzins wantrouwig aanziende.

"Juist zoo tevreden als de dag lang is, mijnheer.—En waarom niet? Ik zal niet verhongeren zoo lang er eene korst brood in huis, of een gescheurde schoen in het dorp is. Ik zou geld willen hebben, als ik het kon krijgen; maar voor al het geld van de wereld, zou ik geenen dag of nacht ontevreden willen doorbrengen."

"En als gij geld hadt, wat zoudt gij er dan mede doen?"

Voor het eerst keek Jareb ernstig. Zijne els bleef zitten in het gaatje, dat zij gemaakt had, en zijn oog rustte peinzend op den vloer. Toen hij sprak was al zijne luchthartigheid weg, en zijne stem beefde.

"Wel, ik zal het u zeggen," zeide hij, terwijl hij trekken der onderlip zeide, dat hij diep gevoelde.—"Ik kan niet laten er aan te denken, dat mijne kleinen niet groot worden gebragt, zooals de kinderen van sommige andere menschen. Zij zijn goed en eerlijk, en gelukkig, maar als zij in de gelegenheid waren, om een weinig meer te leeren, dan hun arme oude vader, dat zou ik wel mogen lijden. Ik kan niet laten er aan te denken, dat er wel eens een heldere kop of twee onder hen kon zijn, die een doctor, of een advocaat, of misschien wel een predikant zou kunnen worden; doch laat dat loopen—zij zijn in Gods handen. Ik klag niet. Klaag niet!" herhaalde Jareb, terwijl hij zijne els doorstekende en haar dan terug trekkende,—"waarom zou ik? Hoe menig rijk vader zou alles wat hij heeft geven, als zijne kinderen slechts niet waren wat zij zijn—ziekelijk en zwak mogelijk, of misschien slecht en goddeloos.

> Klagen—neen, dat past ons niet;
> Niets winnen w'er bij, gelijk gij ziet,
> Dan kommer en verdriet,
> Tra—la—la—la—de—ra—lire!

Neen. mijnheer. Ik heb genoeg, en dat is meer dan ieder een heeft."

De laars was klaar, en de oude man haalde eene gouden guinje voor den dag.

"Dat kan ik niet wisselen, mijnheer," zeide Jareb.

"Ik wil het ook niet gewisseld hebben, Neem het geheel. Een schelling is om u voor het maken mijner laarzen te betalen; en het overigé is voor uwe vrouw en kinderen, om hen voor het verlies hunner wandeling te betalen. Kom stout mij niet voor het hoofd."

Jareb nam het geld, en schoon zijne dankbaarheid innig was, uitte hij dezelve eenvoudig en beleefd.

De oude man trok zijne laars aan en ging weg. De vrouw kwam binnen en Jareb liet zijnen schat zien Zij waren nu zoo rijk als prinsen. Zij dansten en zongen en maakten toen elkander voor mal uit.

Doch daarna gingen zij toch eene wandeling doen —zij en hunne kinderen. Het oudste kind was slechts twaalf, en het jongste twee jaar oud. Tommy en Johnny waren tweelingen. Het was een vrolijk huisgezin.

Toen Jareb terug kwam en den winkel binnentrad, was het eerste ding, dat hij zag, eene groene zijden beurs. Hij raapte die op en bevond, dat zij vol goud was. Snel als de gedachte zette hij zijnen hoed weder op en liep den winkel uit. Hij kwam aan het hotel, doch de postwagen was weg, en de oude heer was mede gegaan. Derhalve keerde de schoenlapper naar zijne hut terug, en zette zich daar neder met de beurs in zijne hand. [*Wordt vervolgd.*]

NIEUWE

GOEDEREN,

en

NIEUWE SCHIKKING.

Ten einde mijne boeken te sluiten en *oude en nieuwe schulden te innen*, heb ik besloten, *niet dan voor contante penningen te verkoopen*, tot aan de lente. Na dien tijd hoop ik in staat te zijn, mijnen ouden handel het gewone krediet te schenken.

Uit hoofde van de geldschaarschte, zal ik genoodzaakt zijn, tegen merkwaardig lage prijzen te verkoopen.

FARMERS

van Sheboygan County! laat mij uwe contanten en uwe veldvruchten brengen, en ik zal u mijne goederen goedkooper verkoopen, dan eenige andere winkel in de stad, en zal u eenen goeden prijs betalen, in contanten, voor uwe veldvruchten.

☞ Komt en beziet onze nieuwe goederen.

A. P. LYMAN.

VRACHT RIJDER.

De ondergeteekende wenscht zijnen landgenooten te berigten, dat hij iederen **MAANDAG** met zijn Vrachtwagen van Holland naar Grand Rapids en **DINGSDAG** weder terug rijdt, verzoekende eens iegelijks gunst.

G. J. HAVERKATE.

Holland, Mich., 29 Sept. 1858. 35

BANK OF SHEBOYGAN.

Deze instelling zal van af aanstaanden Maandag geopend zijn, tot het uitoefenen van een algemeen BANKIERS- en WISSELKANTOOR.

DIRECTEUREN: W. W. King, Van Eps Young, Warren Smith, Chas. T. Moore, Warren Hill, Wm. R. Gorsline, Godfrey Stamm en J. F. Kirkland.

Sheboygan, W. W. KING, President,
19 Maart 1855. VAN EPS YOUNG, Vice Pres.
F. R. TOWNSEND, Kassier.

COOK & CARY,

ADVOCATEN,
Kantoor in Otten's Block,
SHEBOYGAN WIS.
E. Fox Cook. 410 tf Eugene Cary.

W. H. PAINE,

STADS- EN COUNTY LANDMETER.

Opmetingen worden met de meeste vaardigheid en naauwkeurigheid volvoerd.

Kantoor bij GEO. C. COLE, in Otten's Brick Block, 8ste Straat, Sheboygan. y 21

Becker & Drossel.

HANDELAREN IN
BRANDEWIJN, HOLLANDSCHEN JENEVER WIJNEN, LIKEUREN, SPAANSCH BITTER, OHIO WHISKEY, en CIGAREN.
27tf
Winkel in Zaegel's Brick Block, Sheboygan, Wis.

GERMAN BANK.

Dezebank heeft een kapitaal van	$35,000
Bankbiljetten in circulatie	22,000
Gedeponeerde Staats Effecten	26,000

Koopt en verkoopt wissels, zoowel binnenlandsche als buitenlandsche, en collecteert gelden in alle deelen van Amerika.

Interest tegen zes procent, wordt betaald op gelden, welke minstens 60 dagen gedeponeerd blijven.

Sheboygan, 2 Aug. 1856. JOHN EWING, Pres.
31 tf J. H. MEAD, Kassier

GEELE & PLATH,

HANDELAREN IN
Groceriën, kagchels, blik & ijzerwaren
PENNSYLVANIA AVENUE,
April 13 tf Sheboygan, Wis.

GÆRTNER & ARENS,

GROOT-HANDELAREN

In Wijnen, Likeuren, Sigaren, Ohio Whiskey, Grog & Punch-Extracten, Bitter, Kummel, enz.

Achtste Straat, Zuidelijk van de Bank of Sheboygan, Sheboygan, Wis. 360tf

ELLIS & JONES

ADVOCATEN EN PROCUREURS.

SHEBOYGAN, WISCONSIN

Deze nemen alle regtzaken in de counties Sheboygan, Manitowoc, Calumet en Ozaukee op zich.

ZIJ STAAN IN BETREKKING MET

Hon. Wm. R. Gorsline, Sheboygan.
F. R. Townsend, Esq., Cash. of the Bank of Sheboygan. Sheboygan.
Warren Smith, Esq., Sheboygan.
Judge Miller, Milwaukee.
Messrs. Wm. Jones jr. & Co., Chicago, Ill.
Dr. T. F. Rochester, Buffalo, N. Y.
T. H. Rochester, Pres. City Bank, Rochester.
James Wilson, Esq., 169 Broadway, N. Y.
Messrs. John Olmstead & Co., N. Y.
Hon. John O. Knox, Philadelphia.
George Stewardson, Esq., do.
Josiah Dent, Esq., St. Louis.
Jeremiah Van Rensselaer, Detroit.
☞ Kantoor over de Bank of Sheboygan.
Sheboygan, 5 April, 1858. 426tf.

Sheboygan Land Agentschap.

IK NEEM HET KOOPEN EN VERKOOPEN van vaste goederen in de County en Stad Sheboygan, en omliggende streken, op mij.

Er wordt in het bijzonder acht geslagen op het betalen der belastingen en het lossen van eigendommen.

Alsmede op het verbeteren en onderzoeken van eigendomsbewijzen.

Het afdoen van hypotheken;
Van leeningen op vaste goederen.
Het plaatsen van land warrants in al de Westelijke Staten.

Door een stipt acht slaan en een vaardig berigt geven op elke zaak, die aan mijne zorg wordt toevertrouwd, geholpen door ondervinding en een lang verblijf in den Staat, hoop ik ten volle voldoening te geven. LOUIS C. GURY.

Om getuigenis vervooge men zich bij:

W. R. Gorsline, Circuit Judge.
F. J. Mills, Clerk of Court.
Messrs. Taylor & Hiller, Esqs.
A. P. Lyman.
J. F. Kirkland.
C. E. Morris, County Judge.
P. P. Mason, Mayor.
F. R. Townsend, Kassier Bank of Sheboygan.
Crosby W. Ellis, Esq.
Charles Zaegel.
J. Quintus. 19tf

Zeldzame Gelegenheid.

IK BIED HET BESTE STUK LANDS IN DE County, om te bebouwen, aan.—Het bevat 183 akkers, en ligt ongeveer drie mijlen van de stad Sheboygan.

80 akkers derzelven zijn gereinigd; 10 met wintertarwe bezaaid, en de rest is goed met timmerhout bezet en genoegzaam van water voorzien, om eene goede boerderij daar te stellen.

80 akkers zijn ongereinigd en leveren goede weiderij op.

Een goed, nieuw blokhuis, groot 20 bij 30, alsmede eene nieuwe schuur, groot 30 bij 60, in dezelve werden er 50 jonge vruchtboomen op geplaatst.

Het geheel zal goedkoop en op goede voorwaarden verkocht worden. Het eigendomsbewijs is onbetwistbaar. Om verdere bijzonderheden vervooge men zich bij LOUIS C. GURY.

Sheboygan, 30 April, 1857. 19tf

2 FARMS TE KOOP IN SHEBOYGAN CO onder verkieslijke bedingen. L. C. GURY

10 SCHOON GELEGENE FARMS in Calume County te koop, voor eenen lagen prijs. L. C. GURY.

OPENBAAR NOTARIS.—DE ONDERGETEEKENDE is tot openbaar Notaris voor deze County aangesteld, en zal al de daartoe behoorende zaken, met stiptheid en vaardigheid waarnemen.

19tf L. C. GURY.

G. VAN STEENWIJK

Consul der Nederlanden
voor
MICHIGAN, WISCONSIN en MINNESOTA.
te
Newport, Sauk County, Wisconsin.

Het Nederlandsche publiek in bovengenoemde landen wordt hiermede verwittigd, dat alle officiele naar Europa te verzenden stukken, ten einde bij het bestuur of bijne regtbanken in Nederland van kracht te zijn, door den Consul moeten zijn gelegaliseerd.

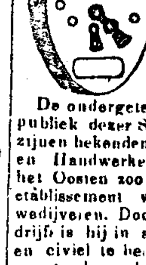

W. W. KING'S

IJzerwinkel,

Achtste Straat, naast SCHRAGE & Co.

De ondergeteekende kondigt hierbij het Hollandsch publiek dezer Stad en County achtingsvol aan, dat hij zijnen bekenden winkel van IJzerwaren, Landbouwers- en Handwerkers-gereedschappen door aankoopen in het Oosten zoo heeft opgevuld, dat hij met het beste etablissement van dien aard in het Westen kan wedijveren. Door eene veeljarige uitoefening dezes bedrijfs is hij in staat gesteld, zijnen begunstigers prompt en civiel te bedienen, en hen goedkoopere aanbiedingen te doen, dan een zijner concurrenten. Hij verzoekt derhalve om een ieders gunst en recommandatie.

Wm. W. KING.

Sheboygan, 2 Maart 1857. y 9

F. LAWRENCE

Koopman

in

gegoten- en geslagen ijzer-waren
SPIJKERS, KAGCHELS, GLAS en BLIK-WAREN enz-

In het groot en in het klein. Alles zeer goed koop.

Deze winkel is in "Otten's Brick Block," alwaar Hollandsch wordt gesproken 29tf

AYER'S

Koortsmiddel

voor de spoedige genezing van

Afwisselende koorts of heete en koude koorts, Tusschenpoozende koorts, Ril koorts, Sluipkoorts, Periodische hoofdpijn, of Galachtige hoofdpijn, en Galkoortsen, en inderdaad voor alle soorten van ziekten. die uit eene ongeregeldheid der gal voortvloeijen, veroorzaakt door dompige of miasmatische landen.

Er wordt, voor de behoeften van het amerikaansche volk, naar geen geneesmiddel luider gevraagd, dan naar eene zekere en veilige geneeswijze voor Heete en Koude koorts. Zulk een geneesmiddel zijn wij nu in staat aan te bieden, met eene volkome nezekerheid, dat het de ziekte zal uitroeijen, en met de gewisheid, op bewijzen gegrond, dat er uit deszelfs gebruik, in welke hoeveelheid ook, geen leed kan voortspruiten,

Dat wat tegen deze onpasselijkheid beschermt, of dezelve voorkomt. moet van ontzaggelijk veel dienst zijn, in die streken waar zij heerscht. *Voorkomen* is beter dan genezen, want de lijder ontgaat het gevaar, dat hij te loopen heeft, bij deze verderfelijke ziekte. Deze geneeswijze drijft de miasmatische giftestof van heete en koude koorts uit het gestel en komt de ontwikkeling der ziekte voor, zoo het bij de eerste nadering der waarschuwende verschijnselen wordt ingenomen. Het is niet alleen het beste middel, dat ooit voor deze soort van ziekten is uitgevonden, maar ook het goedkoopste. De groote hoeveelheid, die wij voor een dollar leveren, brengt het binnen het bereik van elkeen; en in galachtige districten, in welke *heete en koude koortsen* heerschen, moest ieder een het in huis hebben en ruimschoots gebruiken. beiden tot genezing en voorbehoeding. Het is te hopen, dat deze prijs het binnen het bereik van allen, zoo armen als rijken zal brengen. Eene grootere voortreffelijkheid van dit geneesmiddel, in het spoedige en zekere genezen van tusschenpoozende koortsen, boven alle anderen, die ooit ontdekt zijn, is, dat het geen Quinine of de stof bevat, en bijgevolg geene quininismus of andere schadelijke uitwerkingen, hoegenaamd, op het gestel heeft. Zij, die er van genezen zijn, bleven zoo gezond als of zij nooit de ziekte hadden gehad.

Heete en koude koorts is niet alleen het gevolg van de miasmatische giftstof. Eene groote verscheidenheid van ongeregeldheden spruiten uit derzelver prikkel voort, waaronder Zenuwpijn, Rheumatismus, Jicht, Hoofdpijn, Blindheid, Tandpijn, Oorpijn, Zinking, Aamborstigheid, Klopping, Hysterie, Buikpijn, Koliek, Verlamming en Ongesteldheid der Maag, die welke, als zij uit die oorzaak voortvloeijen, een tusschenpoozend karakter aannemen, of periodisch worden. Deze "*geneeswijze*" drijft de giftstof uit het bloed, en geneest ze dus allen te gelijk. Het verstrekt tot een onschatbaar behoedmiddel voor landverhuizers en personen, die in de dompige streken of er tijdelijk vertoeven. Als het van tijd tot tijd of dagelijks. terwijl men aan de besmetting is blootgesteld, wordt ingenomen, zal deze uit het gestel worden afgescheiden, en kan niet in genoegzame hoeveelheid worden opgehoopt, om tot eene ziekte te rijpen. Daarom is het nog kostbarer voor behoeding dan voor genezing, en weinigen zullen ooit van tusschenpoozende koortsen lijden, als zij zich de behoeding ten nutte maken, die dit middel verschaft.

AYER'S

BUIKZUIVERENDE PILLEN,

voor al de oogmerken van een huismiddel,

zijn zoo zamengesteld, dat eene ziekte binnen het bereik harer werking haar zelden kan weerstaan of ontgaan Derzelver doordringende eigenschappen onderzoeken, en reinigen, en versterken elk gedeelte van het menschelijk organismus, verbeteren deszelfs ziekelijke werking, en herstellen deszelfs gezonde levenskrachten. Als een gevolg van deze eigenschappen, staat de ongestelde, die onder pijn of ligchaamszwakte gebukt gaat, verbaasd, van zijne gezondheid of kracht hersteld te zien door een middel, dat tegelijk zoo eenvoudig en zoo uitlokkend is.

Niet alleen genezen zij de dagelijksche onpasselijkheden van elkeen, maar ook vele vreesselijke en gevaarlijke ziekten. De hier onder genoemde Agent zal ieder een bereidvaardig voor niet mijnen Americaan Almanac verschaffen, die getuigschriften bevat van derzelver genezingen en voorschriften voor derzelver gebruik in de volgende ziekten: "Hardlijvigheid, Hartbranden, Hoofdpijn, voortspruitende uit eene ongestelde maag, Walging, Slechte spijsvertering, Pijn in en Ziekelijke werkeloosheid der Ingewanden, Opgeblazenheid, Verlies van eetlust, Geelzucht, en andere dergelijke ongesteldheden, die voortspruiten uit eenen zwakken toestand des ligchaams of belemmering van deszelfs verrigtingen.

Laat u niet door beginselooze bedriegers eene andere pil opprateren, waar zij meer aan verdienen. — Vraagt om AYERS PILLEN, en neemt niets anders.

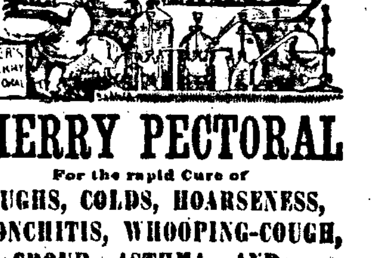

CHERRY PECTORAL

For the rapid Cure of
COUGHS, COLDS, HOARSENESS, BRONCHITIS, WHOOPING-COUGH, CROUP, ASTHMA, AND CONSUMPTION.

Zoo ruim is het veld van deszelfs nuttigheid en zoo talrijk zijn de gevallen van deszelfs genezing, dat bijna elke landstreek overvloeit van algemeen bekende personen, die door deszelfs gebruik hersteld zijn van onrustbarende en zelfs hopelooze ziekten der longen.— Als het eens beproefd is, is deszelfs meerdere voortreffelijkheid boven elk ander geneesmiddel van deze soort te duidelijk van de aandacht te ontgaan, en waar deszelfs krachten bekend zijn staat het publiek niet langer in twijfel. welk tegengift het zal gebruiken voor de droevige en gevaarlijke aandoeningen der longorganen, die aan ons klimaat eigen zijn. Terwijl vele mindere geneesmiddelen, die het publiek zijn opgedrongen, mislukt zijn en verworpen, heeft dit bij elke proefneming vrienden gewonnen, op de lijdenden weldaden uitgestort, die zij nimmer vergeten kunnen, en genezingen bewerkt, veel te talrijk en te merkwaardig, om ooit vergeten te worden.

UITMUNTENDE LANDERIJEN

IN DE COUNTIES [DISTRIKTEN]
JUNEAU EN ADAMS.
IN DEN
STAAT WISCONSIN.

De volgende te koop aangeboden landerijen behooren tot de best gelegene en rijkste gronden in dit gedeelte des Staats. Zij zijn ruim voorzien van bouw en brandhout, grasvelden, stroomend en bronwater; en bij uitnemendheid geschikt voor landbouw en veeteelt. Zij liggen allen nabij Stations op den La Crosse en Milwaukee Spoorweg, den gewigtigsten handelsweg in den geheelen Staat.

JUNEAU COUNTY.

Towship 15, Noordelijk van Rij 4 Oostelijk.

Sectie 1.— N o qr, n hf van z o qr en o hf van n w qr. - - - - - - 320 acres.

Hoog en zwaar witte eiken bosch, rijke vlakten, schoone grasvelden, benevens - - 40 acres.

Hooiland ten noorden van het boven beschrevene.

Sec. 4.—Z hf van z w qr en n o qr van z w qr. 120 ac.

Best rijk land, volkomen vlak: met wit en ander eikenhout.

Sec 5.—Z hf n o qr en n hf van z o qr, 160 acres.

Diverse soorten van eiken en notenboomenhout, van 10 tot 15 acres goed hooiland.

Sec. 11.—N W qr, Goed wit eiken en ander bosch, welig gras. - - - - - 160 acres.

Sec. 17. — W hf van n o qr. Goed houtgewas, meestal wit eiken, rijk land, welig gras en stroomend water. - - - - - 80 acres.

Sec. 18.—Z half van z w qr. De helft goed wit eiken bosch; de wederhelft zonder houtgewas, rijk en vruchtbaar land. - - - - - 63 acres.

Sec. 20.—W hf van n o qr en n hf van z w qr. Uitmuntend vlak, rijk en droog land met burreik. 160 ac.

Bovenstaand land ligt van 1 tot 6 Engelsche mijlen van het dorp en spoorweg station Mauston.

GEEFT ACHT!

Farmers, bouwt rood mostaard zaad: gij kunt het voor eenen goeden prijs verkoopen aan W. K. MULDER, mostaard fabrikant in town 14.

Township 14, Noordelijk van Rij 3 Oostelijk.

Sec. 3.—N W. qr van z w qr. - - 40 acres

Sec. 4. — Z O qr, o hf van z w qr, n w qr van z w qr en lots 3 en 10 van n w. qr. - - acres

Deze 400 acres liggen bijeelkander, circa 7 mijlen zuid-west van Mauston. Het is hoog en vlak land, rijk in bronwater, met uitmuntend eiken en notenboomen bosch, en weelderig gras. Onovertroffen voor alle takken van landbouw en veeteelt.

Township 16, Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.

Sec. 31.— Z hf van z w qr. - - - 59 acres

Zuid half goed boomgewas, noord half best hooiland qualiteit uitmuntend.

Sec. 32. — Z hf van n w qr. Best de rijk land; w hf met goed houtgewas - - - 80 acres.

N O qr van z w qr, z w qr van z w qr, z w qr van z o qr en lot 5 of z o qr van z o qr - 159 acres.

Er loopt een beekje door dit land, dat in de Wisconsin rivier uitwatert. Het is rijke lage prairie met eenig eikenbosch en een twintig tal akkers hooiland. Uitmuntend voor veeteelt.

Het ligt 6 a 7 mijlen van Mauston, 4 a 5 mijlen van Germantown.

Township 15, Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.

Sec. 5.—N W qr van o w qr. }
Sec. 6.—N hf van n o qr. } - 125 acres

40 acres beste prairie, 85 acres wit eiken opening uitmuntende qualiteit.

Sec. 6.—N W. qr. Onovertreffelijke wit- burr en zwart eiken openingen. - - - 122½ acres.

Sec. 8.—Z hf van n o qr en n hf van z o qr. Rijke en vruchtbare burr eiken openingen, hier en daar eenig pijnhout. De weg loopt midden door het land. Volmaakt vlak. - - - - 160 acres.

Sec. 15.—O hf van z o qr. Best prairieland; weinig houtgewas, ten zuiden begrensd door de Lemonwier rivier. - - - - - - 80 acres.

Sec. 28.—N O qr. Uitmuntende wit eiken openingen, vlak land, welig gras, zwaar en gezond hout. - - - - - - 160 acres.

Sec. 28.—N E qr van z w qr, z hf van n w qr, z w qr van z w qr. In hoedanigheid als het n o qr. 160 ac.

Het land in dit Township ligt in de nabuurschap van Mauston. Germantown en Newport, nabij het spoorweg station Lynden.

Township 14, Noordelijk van Rij 6 Oostelijk.

Sec. 29.—N E qr van z o qr. Wit en burr eiken openingen, weelderig gras en plantgewas. 40 acres.

Sec. 31.—Z W. qr van z o qr. Best wit en burr eiken openingen; een klein stroompje gaat door hetzelve. - - - - - - 40 acres.

Deze landerijen liggen 3 mijlen van Kilbourn City.

Township 14. Noordelijk van Rij 5 Oostelijk.

Sec. 1.—Lots 8, 9, 13 of w hf van n w qr. Hoog en grasland van de beste soort. Hier en daar burr en zwarte eiken. Een beekje loopt door het zuidelijk gedeelte. - - - - - 114½ acres.

Sec. 1.—Z W qr. Zware en rijke zwarte grond; een beekje 5 of 6 voet wijd in het noord oostelijk gedeelte. Vrij goede hoeveelheid witte, burr en zwarte eiken, benevens best hooiland. Uitmuntend voor weide, melkerij en bouwland. - - 160 acres.

Sec. 2.—O hf van n o qr. Burr, witte en zwart eiken openingen. De beek loopt door het zuidelijke deel; best hooiland langs de beek; vruchtbaar land; Uitmuntend voor weide en melkerij. - 114 acres.

Sec. 3.—Lots 1, 7 en 8 in n o qr. Beste en rijke landhoeve voor veeteelt en melkerij. Goed bouw, best weide en hooiland. Beek in het zuidelijk gedeelte. - - - - - - - 113

Sec. 3.—Lots 3 en 4 in n w qr. Uitmuntend vlak hooiland in het zuidelijk deel, goed bouwland in het noorden. Goed houtgewas. De beek doorsnijdt het. - - - - - - 67½ acres.

Sec. 4.—Lots 1 en 2 in n o qr. Twee beekjes doorsnijden het; goed wei, hooi en bouwland, vlak en van rijke hoedanigheid. - - - 67½ acres.

Sec. 5.—Lots 9 en 10 in n o qr. Rijke lage prairie; gedeeltelijk met goed houtgewas; best voor de ploeg, of voor weide en hooiland. - - - 80 acres.

Sec. 5.—Z hf van z o qr. Meestal eiken opening: gras rijk en digt, goed voor ploeg of weide. 80 acres.

Sec. 5.—Lots 6 en 11. Beste grond, schoon eikenhout, wit, burr en zwart. Het zuidelijke gedeelte heeft weinig hout, het is meestal prairie. Een beekje doorsnijdt het. - - - - 80 acres.

Sec. 9.— O hf van z o qr. }
Sec. 10.—W hf van z w qr. } Uitmuntend land, gedeeltelijk onder cultuur, weinig houtgewas. Er loopt een stroompje midden door, Vijf minuten gaans van het station Lynden. - - - 160 acres.

Sec. 12—Z hf van n o qr. Beste grond: burr en zwarte eiken, weelderig gras. - - 80 acres.

Sec 13.—O hf van z o qr. Best rijk land; Beekje in het zuid oostelijk gedeelte, goed houtgewas. 10 ac.

Sec. 14—N O qr van n w qr. Goed eikenhout, beste grond. - - - - - - 40 acres.

Sec. 22.—N hf van z o qr. Zwaar hout, burr en zwart eikenbosch, rijk land. - - 80 acres

Sec. 34.—N W qr van z w qr. Goed bouwland. 40 ac

De landen in township 14 Rij 5 liggen van 2 tot 4 mijlen van Lynden Station.

ADAMS COUNTY.

Township 14, Noordelijk van Rij 6 Oostelijk.

Sec. 12.—Z hf van n o qr. Burr en zwart eiken opening; best en welig gras. Goed bouw en weiland. - - - - - - - 80 acres.

Sec. 17.—Lot 3 en n hf van z o qr; best land; geheel vlak; burr, wit en zwart eiken opening: een beekje stroomt door lot 3. Een gedeelte van lot 3 is uitmuntend hooiland. - - - 120 acres.

Sec. 20.—N O qr van n o qr. lot 2 en Sec. 21 n w qr. Uitmuntende landhoeve doorsneden met een beekje; zware en rijke grond; wit eiken opening - - - - - - - 252½ acres.

Sec. 24—Z hf van n w qr, z w qr en Sec. 25, n hf van n w qr. Best prairieland, westelijk gedeelte bosch, - - - - - - 880 acres.

Het land in bovengenoemd township ligt nabij de station te Kilbourn City en nabij Newport.

Township 14, Noordelijk van Rij 7 Oostelijk.

Sec 1.—Z hf van n o qr. Rijk land met een stroompje doorsneden. Hier en daar eikenbosch 80 ac.

Sec. 2.—Z O qr van z w qr. Burr en wit eiken opening, vruchtbare grond. - - 40 acres.

Sec. 12—Z W qr van n o qr, n w qr van n w qr, n o qr van z o qr en w hf van z o qr. Meestal burr eiken, hier en daar zwart eiken opening Uitmuntend vruchtbaar land. Eene kleine beek in n o qr van z o qr. - - - - - - - 200 acres.

Sec. 14—N hf van n o qr. Goed eikenwoud; uitmuntend land. - - - - - - 80 acres.

Het land in dit township ligt 6 a 8 mijlen van het dorp Oxford.

Totaal - - - - - - 5000 acres.

De ondergeteekende is eigenaar van verscheidene goede landhoeven in Sauk County, alsmede van dorpslotten in Mauston, Kilbourn City, Newport en Lynden en wil tegen lage prijzen en op gemakkelijke voorwaarden verkoopen. Newport ligt 1½ mijl (½ uur gaans) van het spoorweg station te Kilbourn City waar de ondergeteekende dagelijks in zijn kantoor te spreken is. Addresseer voor nadere informatie aan

G. VAN STEENWIJK,
te Newport, Sauk County, Wisconsin.

Agenten voor den Nieuwsbode.

Amsterdam, Wis.—A. Stokdijk.
Gemburg, Wis.—A. van der Weel.
Sheboygan Falls,—G. V. Ruitser.
Milwaukee,—D. J. Doornink.
Alto, Wis—J. Landaal.
Chicago, Ills.—E. Pantekoppe.
Hope, Ills.—G. van der Syde.
Thornton, Ills.—M. Jansen.
Keokuk, Iowa,—D. Gleijsteen.
Pella, Iowa.— J. L. Bouwman.
Cincinnati, Ohio,—C, M. Braam.
Cleveland, Ohio,—H. Ochsner.
Kalamazoo, Mich.—J. Hoedemaker.
Holland, Mich.—J. van de Luyster.
Zeeland, Mich.—
Grand Haven, Mich.—R. van Beekum.
Grand Rapids, Mich.—
Buffalo, N. Y.—Mr. Smallenburg.
Rochester, N. Y.—A. Veeve.
Albany, N. Y.—
New York City,—Mr. W. F. Otten,
Paterson, New Jersey,—L. Knijk.

Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij bovengenoemde agenten aan te melden, of het geld (in goede bankbiljetten) à TWEE DOLLARS per jaar, in eenen brief te sluiten, met duidelijke opgave van naam en adres, en denzelven te zenden aan

A. POTT,
Sheboygan, Wis.

☞ Agenten worden verzocht voor de nog openstaande plaatsen, waarvoor iedere Agent een behoorlijk rabat toegestaan voor zijne moeite.

☞ DE NIEUWSBODE KOST VOOR NEDERLAND $2,50 PER JAAR; $2,00 IN DE ZES MAANDEN; ENKELE NOMMERS 10 CENTS.

☞ [illegible] DOLLAR, OF CENTEN, BOVEN EEN OF MEER DOLLARS [illegible] IN POSTZEGELS VAN EEN [illegible] IN BETALING WORDEN [illegible].

[illegible]

N.B.—Geboorte-, Trouw- en Doodberigten [illegible] EEN AANKONDIGING VOOR 25 CENTS.

☞ ONGEFRANKEERDE BRIEVEN MET GELD [illegible] VOOR REGISTREREN MOET DE AFZENDER 5 CENTS BETALEN.

maar altijd vriendelijk en opgeruimd tegen mij zijt."

Deze lieve woorden des kinds, in plaats van de moeder op te beuren, vermeerderden nog hare smart, daar zij dubbel bitter gevoelde, welk eene harde ontbering de harde noodzakelijkheid haar oplegde. Het dwingen van een ondeugend, hebzuchtig kind zou zij ligt wederstaan hebben; maar Helena's teeder gevoelige handelwijze brak haar het hart. Zij verborg haar gezigt in hare handen en weende luid.

Helena zat een oogenblik stil, beschouwde hare moeder opmerkzaam en legde nadenkend haren vinger aan het voorhoofd.

"Moeder," zeide zij daarop plotseling, "eene groote vreugde kunt gij mij zeker wel bereiden, als gij slechts wilt—maar ik waag het naauwelijks mijnen wensch te zeggen, omdat ik vrees, u op nieuw te bedroeven."

Als het kind het oogmerk had gehad, hare moeder door hare woorden van haren knagenden kommer af te leiden, dan was dit oogmerk ten minste volkomen gelukt. De moeder hief terstond het hoofd op en haar blik was helder, terwijl zij zeide: "En wat is dat voor een wensch, Helena! Zeg hem, zeg hem, en als het in mijne magt staat, hem te vervullen, dan zal het gewis geschieden."

"Welnu, zie," antwoordde de kleine met eenen vrolijken glimlach, "de andere kinderen in de school, voornamelijk de grooten, praten en vertellen zoo veel van de heerlijkheden en prachtige dingen, die in de vele kramen op de kersmarkt zijn uitgestald, dat het mij eene groote vreugde zou wezen, er eens heen te gaan en mij zoo regt naar hartelust aan al die fraaije dingen zat te zien.—Alleen waag ik het niet, omdat het gedrang al te erg zal zijn, maar als het vaders en vader, zou ik niet bang wezen en mij zeker ons verheugen, als of alles, wat mijne oogen zien, mij toebehoorde. Als gij toch vader bewegen kondet, met ons daarheen te gaan."

"O zeker, zeker! Dat zal vader van harte gaarne doen," zeide de moeder innig verheugd, dat zij aan dezen bescheiden wensch van Helena niets behoefde te ontzeggen. "Zoodra hij terug keert, zullen wij hem verzoeken, ons te begeleiden."

"Nu, dat is toch heerlijk," riep Helena uit. "Als gij mij dit toestaat, lief moedertje, dan durf ik nog een verzoek doen. Namelijk dit, dat gij op kersavond met mij door de straten wandelt. Dan zien wij door de ramen in de kamers der gelukkigen, zien de prachtige kersboomen met hunne honderde vlammetjes. en verheugen ons over de vreugde der kinderen, die om al die fraaije dingen rondspringen. Dan hebben wij ook ons kersfeest, en dat wel veel heerlijker, dan vele duizenden andere lieden, die niet in eene zoo groote stad als Berlijn wonen, waar zoo vele rijke lieden zijn. Niet waar, dat doen wij, lieve moeder!"

"Zeker, als gij het wenscht, mijn goed kind," antwoordde de moeder. "Maar zult gij geen verdriet hebben, als gij ziet, hoe andere kinderen zoo rijkelijk beschonken worden, terwijl gij zonder iets, geheel zonder iets uitgaat! Ik denk, dat dit uwe wangunst wel moet opwekken, gij arme kleine."

"Wangunst! O neen! Wangunst is iets zeer leelijks en afschuwelijks! Neen, verheugen zal ik mij, en wel van ganscher harte, als ik zie, dat er regt vele gelukkige menschen in de wereld zijn."

De moeder beloofde ook dezen wensch der dochter te vervullen, als, waar bijna niet aan te twijfelen was, vader zijne toestemming geven zou. en Helena drukte zoo vrolijk hare vreugde daarover uit, dat de moeder werkelijk geloofde, dat zij geen

leed gevoelde over de ontbering, van op kersavond geheel zonder iets te moeten uitgaan. Dit verdreef zeer spoedig haren eigen kommer, en toen de vader van den advocaat terugkeerde, waren moeder en kind zoo vergenoegd, als of zij op het kersfeest alle heerlijkheden der wereld te wachten hadden. Ook de vader zag er zeer vergenoegd uit, en toen hij zich liet verhalen, wat de vrolijkheid in de harten der zijnen had opgeroepen, zeide hij lagchend: "Wie weet, wat er nog komt! Den Zijnen geeft de Heer het in den slaap, en dikwijls komt des nachts, waaraan geen mensch heeft gedacht."

Na deze woorden kuste hij zijn dochtertje, glimlachte veelbeteekenend tegen de moeder, en zette zich toen weder aan de schrijftafel, waar hij ingespannen arbeidde, tot Helena moede werd en te bed moest worden gebragt. Nu eerst deelde hij zijne gade mede, dat zijn begunstiger hem ten teeken van tevredenheid een geschenk van twee daalders had gegeven, onder het uitdrukkelijk beding echter, Helena daarvoor een kersgeschenk te koopen, opdat het kind ook vreugde op het feest mogt hebben, gelijk de vele duizenden andere kinderen in de stad.

Dat was een verrassend en hoogst welkom berigt voor het teedere en liefdevolle moederhart. Nog nooit had zij zich over eenig geschenk — en in de tijden huns geluks had de heer Ehrenberg haar menigmaal rijke en aanzienlijke geschenken gegeven — zoo innig verheugd, als over dit paar daalders, die zij met tintelende blikken beschouwde. Met een vrolijk hart prees zij den goeden man, die hare kleine, lieve Helena zoo juist ter regter tijd bedacht had, en overlegde toen met haren echtgenoot, welke geschenken zij voor het kind zouden uitkiezen. Er werd besloten, een klein kersboompje, eene keuken met allerlei huisraad en eene fraaije pop te koopen, waardoor dan Helena, als zij op kersavond van de wandeling door de straten terugkwam, bij uitstek verrast zou worden. Hierop begaven zich de gelukkige ouders, gelukkig in het voorgevoel der vreugde, welke haar dochtertje verwachtte, ter rust. Maar lang duurde het eer de moeder insliep. Hare blijde gedachten hielden haar wakker, en zelfs in haren droomen wendden zich de liefelijke beelden des brandenden kersbooms, der prachtige keukens en der fraai opgemaakte pop.

VII HOOFDSTUK.

DE KERSMARKT.

De volgende dag was een Woensdag, en Helena was daarom des namiddags vrij van de school. Ook de vader had gezorgd, dat hij een paar uren vrij had, en derhalve begaven zich, terstond na het karige middagmaal, de ouders met Helena op weg naar de kersmarkt.

De lucht was schoon, de zon scheen helder en fonkelend, en eene ligte vorst had de straten van alle modder en vuilnis gezuiverd, zoodat men er droogvoets kon overgaan.—Helena was enkel lust en vrolijkheid, want niet alleen zag zij heden de gezigten harer geliefde ouders vrij van de uitdrukking van geheimen kommer, die er anders altijd op plegde te liggen, maar zij verheugde zich ook over de vele opgeschikte, druk heen en weder loopende menschen, wier aantal steeds toenam, hoe meer zij de markt naderden. Daar wemelde het nu volkomen van menschen, die elkander voortdrongen en lieten dringen, gedeeltelijk voor de ontelbare kramen stonden, en hunne laatste inkoopen voor den feestelijken avond van morgen deden. Ook prachtige koetsen reden langzaam en voorzigtig door het gedrang, en vrolijke kinde-